القرآن الکریم

آسان ترجمہ

تعلیم القرآن

تکی پہ تکی
او روانہ ترجمہ

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

سُوْرَةُ الْاَنْبِيَاءِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّسَبْعُ رُكُوْعَاتٍ

سورة انبیاء په مکه کښے نازل شوې او | (شروع) د الله په نوم چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دې کښے ۱۱۲ آیتونه او ۷ رکوعګانې دي

شروع کوم د الله په نوم چه ډیر مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ مُّعْرِضُوْنَ ۝۱ مَا يَأْتِيْهِمْ

نزدے شو | خلقو ته | حساب د دوی | او دوی | په غفلت کښې دي | مخ اړونکي دي | نه راځي دوی ته

خلقو د پاره د دوی (د خلقو د) حساب (وخت) رانزدے شو او دوی په غفلت کښې (پراته) مخونه اړوونکي دي. دوی

مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوْهُ وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ ۝۲

هیڅ نصیحت | د دوی د رب له طرفه | نوے | مګر | دوی آوري هغه | او دوی | لوبې کوي

ته چه د دوی د رب له طرف نه نوے نصیحت راځي نو دوی آوري مګر داسے لکه چه دوی په لوبو اخته وي

لَاهِيَةً قُلُوْبُهُمْ ۗ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى ۖ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۖ هَلْ

غافله (دي) | زړونه د دوی | او | په پټه کوي | سازشونه | هغه خلق چه | ظالمان دي | (چه) نه دے

د دوی زړونه غافله دي او دا ظالمان پټ پټ مشورے کوي، چه دا خو هم

هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۚ اَفَتَاْتُوْنَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ۝۳

دا | مګر بنیادم دے | په شان ستاسو | پس آیا راځئ تاسو | جادو ته | او | تاسو | وینئ

ستاسو په شان یو سړے دے نو آیا تاسو د جادو په دے خبرو پسے ځئ سره د دے چه په سترګو وینئ ګورئ

قٰلَ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۡ وَهُوَ

وویل پیغمبر | زما رب | پوهیږي | په هره خبره | په آسمان کښې | او زمکه (کښې) | او هغه

پیغمبر وویل چه زما رب د آسمان او زمکے په هره خبره باندې پوهیږي. او هغه

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝۴ بَلْ قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۢ بَلِ افْتَرٰىهُ

آوریدونکے | پوهه دے | بلکه | دوی وائي | خیالات دي | د خوبونو | بلکه | له ځانه ئې جوړ کړے دے دا

هر څه آوري په هر څه پوهه دے. بلکه دوی (خو) وائي چه دا (قرآن) ګډ وډ خوبونه دي، بلکه (پیغمبر) د ځانه

بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۚۖ فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَآ اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ ۝۵

بلکه | دے شاعر دے | پس دې راوړي مونږ ته | څه نخښه | لکه څنګه چه رالیږلے شوي وو په هغې | وړومبي پیغمبران

جوړ کړے دے بلکه دے یو شاعر دے. نو د ده له پکار دي چه څه داسے نخښه مونږ ته راوړي لکه څنګه چه پخواني رسولان رالیږلے

مَآ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا ۚ اَفَهُمْ يُؤْمِنُوْنَ ۝۶

نه وو راوړے ایمان | وړاندې له دوی نه | هیڅ یو کلي | چه هلاک کړي وو مونږ هغوی | پس آیا دوی به | ایمان راوړي

شوي وو، د دوی نه وړاندې هم د کومو کلو خلق چه مونږ هلاک کړي وو هغوی خو ایمان نه وو راوړے نو آیا دا خلق به ایمان راوړي څه؟

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ

او نه دي لیږلي مونږ (پیغمبران) | وړاندې له تا نه | مګر سړي | چه وحي به کوله مونږ | هغوی ته | پس پوښتنه وکړئ | د علم والو نه

او له تا نه وړاندې مونږ هم سړي پیغمبران جوړ کړي رالیږلي دي کوم ته چه به مونږ وحي لیږله که چرے تاسو په دې خبره

إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ

کهٔ چرے تاسو | نهٔ پوهیږئ | او نهٔ وو جوړ کړي موږ دغوي | داسې جسم | چه نه یې خوړه | طعام

نهٔ پوهیږئ نو د علم والؤ نه تپوس وکړئ ۔ او موږ د دے نبیانو داسے بدنونه نهٔ وو جوړ کړي چه ګني خوراک نه ؤ کړے

وَمَا كَانُوا خٰلِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنٰهُمْ

او نهٔ | دوی ؤو | همیشه اوسیدونکي | بیا | رښتینے کړه موږ دوی سره | وعده | پس نجات ورکړو موږ دوی ته

کوي او نهٔ همیشه هغوئ ژوندي پاتے شوي دي بیا موږ هغوئ سره خپله وعده رښتیا کړه نو هغوئ له او (نور)

وَمَنْ نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا

او هغه چا ته | چه غوښتل موږ | او هلاک کړل موږ | حد نه تیریدونکي | بیشکه | نازل کړے دے موږ

چا له چه موږ غوښتله موږ نجات ورکړو او د حد نه تیریدونکي موږ هلاک کړل (نه خلقوا) موږ په تاسو یو کتاب

إِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

ستاسو طرف ته | یو کتاب (قرآن) | چه په هغه کښے | ستاسو ذکر دے | پس آیا تاسو نهٔ پوهیږئ

(قرآن) نازل کړے دے په کوم کښے چه تاسو د پاره نصیحت دے، نو آیا تاسو پوهیږئ نه!

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّأَنْشَأْنَا

او ډیر | برباد کړي ګاني موږ | کلي | چه ؤو هغوي ظالمان | او پیدا کړل موږ

او موږ داسے ډیر کلي تباه کړل چه د هغے خلق ظالمان وو ، او د هغوئ نه

بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا

پس له هغے نه | قومونه | نور | پس هر کله چه | دوی محسوس کړو | زموږ عذاب

پس موږ یو بل قوم را پیدا کړو ، نو هر کله چه هغوئ زموږ عذاب ولیدلو

إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلٰى

ناګهانه په دوی | له هغه کلي نه | تښتیدل | مهٔ تښتئ | او واپس شئ | په طرف

نو د هغه کلي نه په تیښته شروع شول (اوس) مهٔ تښتئ او کوم نعمتونه چه تاسو ته درکړے

مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا

د هغه (سامان) | چه عیش به کولو تاسو په هغے کښے | او خپلو کورونو ته | شاید چه تاسو نه | تپوس وشي | دوی وویل

شوي وو هغے ته او خپلو کورونو طرف ته واپس را شئ شاید چه تاسو نه څه تپوس وشي ؟ هغوی وویل

يٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظٰلِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ دَعْوٰهُمْ حَتّٰى

هائے افسوس! | بیشکه وو موږ | ظالمان | پس همیشه وه | هم دا | چیغه د دوئ | تر دے چه

چه افسوس! بیشکه هم موږ ظالمان وو ۔ نو لګیا وو هم د غسے یې چیغه وهله تر دے چه هغوئ

جَعَلْنٰهُمْ حَصِيدًا خٰمِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ

کړل موږ دوی | په شان د لو شوی فصل | او په شان د مړاور | او نهٔ دے پیدا کړے موږ | آسمان

موږ د ریبلي شوي فصل او د مړاور په شان کړل ۔ او موږ آسمان او زمکه او څهٔ چه

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَآ أَنْ نَّتَّخِذَ

او زمکه | او څه چه | د دوی په مینځ کښې دی | لوبې | که چرے غوښتلے مونږ | چه جوړه ډ کړو

د دوي په مينځ کښې دي لوبه تماشه مونږ د ه جوړه کړے. که چرے مونږ لوبه تماشه جوړول

لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ ۖ إِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٧﴾ بَلْ

لوبه | نو خامخا به مونږ جوړه کړے وه هغه | له خپل ځان نه | که چرے | ؤو مونږ ه | کوونکی | بلکه

غوښتلے نو هم د خپل ځان نه به مو جوړه کړے وے که مونږ خامخا داسے کولے. بلکه

نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبٰطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ

مونږ غورزوؤ | حق | په باطل باندے | پس هغه د ده سر ماتوی | پس ناګهانه هغه | ورک شی

مونږ خو حق د باطل د پاسه وروؤلو نو هغه د هغے سر ماتوی نو هغه (باطل) ورک شی

وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ

او تاسو له | هلاکت دے | له هغه څه نه | چه تاسو ئے بيانوئ | او هم د ده دی | څوک چه | په آسمانونو کښے

او څه چه تاسو (دروغ) بیانوئ هغه تاسو د پاره بربادی ده او په آسمانونو او زمکه کښے چه څه دی ټول د

وَالْأَرْضِ ۗ وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ﴿١٩﴾

او زمکه کښے دی | او څوک چه | د ده سره دی | سرکشی نه کوی | د ده له عبادت نه | او نه ستړی کیږی

هغه دی او کوم (فرښتے) چه هغه سره دی، نه د هغه د عبادت نه سرکشی کوی او نه ستړی کیږی

يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢٠﴾ أَمِ اتَّخَذُوْٓا

هغوی تسبیح وائی | شپه | او ورځ | سستی نه کوی | آیا | دوی نیولی دی

ورځ او شپه د الله تعالیٰ تسبیح کوی او سستی بالکل نه کوی. آیا دے خلقو د زمکے په مخ

اٰلِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُوْنَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ

(نور) معبودان | له زمکے نه | (چه) دوی | به بیا ژوندی کوی دوی | که چرے وے | په دے کښے

داسے څیزونه معبودان نیولی دی چه څوک راپیدا کولے شی ؟ که چرے په زمکه او آسمان کښے

اٰلِهَةٌ إِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ

(نور) معبودان | سیوا د الله نه | نو دواړه (زمکه او آسمان) به تباه شوی وو | پس پاک دے | الله | مالک | د عرش

د الله تعالیٰ نه سیوا نور معبودان وے نو دواړه به تباه شوی وو، نو کوم خبرے چه خلق د هغه په حقله بیانوی

عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٣﴾

له هغه څه نه | چه دوی ئے بیانوی | تپوس به نه شی کیدے | له ده نه | څه چه کے وکړی | او هم له دوی نه | به تپوس کیدے شی

د عرش مالک الله تعالیٰ د هغے نه پاک دے - هغه چه هر څه کوی نو پښتنه ترے نه شی کیدے او د خلقو نه به تپوس پښتنه کیږی

أَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوْا

آیا | دوی نیولی دی | د الله نه سیوا | (نور) معبودان | ووایه | راوړئ تاسو

آیا دوی د الله تعالیٰ نه سیوا (ځان له) نور معبودان راپیدا کړی دی ؟ ته ورته ووایه چه تاسو خپل یو دلیل

بُرْهَانَكُمْ ۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِيْ ۗ

خپل دلیل | هم دا | ذکر دے | دَ هغه چا چه | ما سره دی | او ذکر دے | دَ هغه چا چه | وړاندې له ما نه وو

خورا مخکښې کړئ ، دا دَ هغه خلقو ذکر دے چه ما سره دی ، او دَ هغو کوم چه له ما نه وړاندې وو

بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٤﴾

بلکه | اکثر له دوی نه | نه پوهیږی | په حق | پس دوی | مخ اړوونکی دی

خو په دوی کښې اکثر خلق په حقه خبره نه پوهیږی نو (حکه) دَ هغې نه مخ گرځوی

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ

او نه دے لیږلے مونږ | له تا نه وړاندې | څوک | رسول | مگر | مونږ به وحی کوله

او مونږ له تا نه وړاندې هیڅکله داسې یو رسول نه دے لیږلے چه هغه ته مو دا وحی کړے نه

اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ

دَ هغه طرف ته | دا چه نشته دے بل څوک معبود | سیوا زما نه | پس عبادت کوئ زما | او دوی وائی | نیولے دے

دی چه زما نه سیوا بل معبود نشته نو صرف هم زما عبادت کوئ . او دوی وائی چه رحمٰن

الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۭ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ ۙ

رحمٰن | اولاد | هغه پاک دے | بلکه | بندگان دی | عزتمند

(رحمٰن الله) اولاد نیولے دے حال دا چه هغه دَ ( ) نه پاک دے ، بلکه (فرښتے خو) دَ هغه ډیر عزتمند بندگان دی

لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ

نه وړاندې کیږی دَ گله دَ هغه نه | په هیڅ خبره کښې | او دوی | په حکم دَ هغه | عمل کوی | هغه پوهیږی

دَ هغه نه وړاندې خبره قدرته نه شی کولے او دَ هغه په حکم پوره پوره عمل کوی . هغه ته معلوم دی

مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ ۙ اِلَّا

په هغه څه | چه په وړاندې دَ دوی دی | او په هغه څه چه دَ دوی شا وروستو دی | او سفارش به نه کوی | مگر

هر څه چه دَ دوی په وړاندې دی ، او هر څه چه ترے شاته دی او هغوی دَ چا سفارش هم نه شی کولے

لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ﴿٢٨﴾

هغه چا دَ پاره چه | هغه پرے راضی شوے وی | او دوی | دَ هغه دَ ویرے نه | ویریدونکی دی .

سیوا دَ هغه چا نه دَ چا نه چه الله تعالیٰ راضی دی او هغوی ټول دَ الله دَ هیبت نه همیشه په ویره وی .

وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْٓ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ

او څوک چه | وائی | له دوی نه | چه بیشکه زه | معبود یم | دَ هغه نه سیوا | پس دا ئے له به

او په دوی کښې چه څوک دا ئے ووائی چه دَ هغه نه سیوا زه معبود یم نو هغه له به مونږ

نَجْزِيْهِ جَهَنَّمَ ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ ؏ اَوَلَمْ يَرَ ٢

مونږ سزا ورکړو | دَ دوزخ | هم دغه شان | مونږ سزا ورکوو | ظالمانو ته | آیا نه دی کتلی

دَ دوزخ سزا ورکړو ، مونږ ظالمانو له هم دغه شان سزا ورکوو - آیا کافرانو ته دا خبره

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا

هغو خلقو چه | کافران دي | چه | آسمان | او زمکه | دوه

معلومه نه دہ ، چه آسمانونه او زمکه په خپل مینځ کښے ملاؤ وو ،

رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ؕ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَیْءٍ حَیٍّ ؕ

ملاؤ شوي | بیا جُدا جُدا کړل مونږ دواړه | او پیدا کړو مونږ | له اوبو نه | هر څیز | ژوندے

بیا مونږ هغه جُدا جُدا کړل ۔ او مونږ د اوبو نه هر ژوندے څیز راپیدا کړے دے ۔

اَفَلَا یُؤْمِنُوْنَ (٣٠) وَجَعَلْنَا فِی الْاَرْضِ رَوَاسِیَ اَنْ تَمِیْدَ

پس آیا دوی ایمان نه راوړی | او پیدا کړل مونږ | په زمکه کښے | غرونه | چه | چرته تیټ (نه) شی

نو آیا دوی ایمان نه راوړی ۔ او مونږ په زمکه کښے غرونه جوړ کړل د پاره د دے چه هغه په دوی

بِهِمْ ۪ وَجَعَلْنَا فِیْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ یَهْتَدُوْنَ (٣١)

په دوی | او جوړے کړے مونږ | په دے کښے | ارتے | لارے | د پاره د دے چه دوی | لار بیا مومی ۔

ونه خوځی او په دے زمکه کښے مونږ ارتے بیرته لارے جوړے کړی دی چه خلق پرے لار بیا مومی

وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ۚۖ وَّهُمْ عَنْ اٰیٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ (٣٢)

او جوړ کړو مونږ | آسمان | یو چت | محفوظ | او دوی | د دے د نخښونه | مخ اړونکی دی

او مونږ آسمان یو محفوظ چت جوړ کړو، په دے بانډے هم دوی (آسمانی) نخښے په خاطر کښے نه راوړی.

وَهُوَ الَّذِیْ خَلَقَ الَّیْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ

او هم هغه ذات چا چه | پیدا کړله | شپه | او ورځ | او نمر | او سپوږمئ | هر یو

او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه شپه او ورځ او نمر او سپوږمئ ئے پیدا کړی دی ۔ هر یو په

فِیْ فَلَكٍ یَّسْبَحُوْنَ (٣٣) وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ؕ

په آسمان کښے | لامبو وهی | او نه دے ورکړے مونږ | هیڅ یو بنیادم ته | له تا نه وړاندے | همیشه والے

خپله خپله دائره کښے لامبو وهی ، او مونږ له تا نه وړاندے هم څوک بشر د همیشه پاتے کیدو د پاره نه دے جوړ کړے

اَفَا۟ئِنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ (٣٤) كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ؕ

پس آیا که چرے | وفات شے ته | نو دوی | همیشه پاتے کیدونکی دی؟ | هر یو نفس | څکونکے دے | (مزه) د مرګ

نو آیا که ته وفات شوے نو دا خلق به دلته همیشه پاتے شی ؟ هر یو نفس له به د مرګ مزه څکل وی

وَنَبْلُوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَیْرِ فِتْنَةً ؕ وَاِلَیْنَا تُرْجَعُوْنَ (٣٥) وَاِذَا

او مونږ آزمایو تاسو | په سختئ | او په آسودګئ | په طریقه د امتحان | او زمونږ طرف ته | به بیرته راګرځولے شئ | او هر کله چه

او مونږ په طور د امتحان تاسو په سختئ او راحت سره آزمایو او زمونږ اړخ ته به تاسو ټول راپسته کیږئ ۔ او هر کله

رَاٰكَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ یَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ؕ اَهٰذَا

د وینی تا | هغه خلق چه | کافران دی | نو نه کوی دوی تا سره | مګر مذاق | آیا هم دا دے

چه دا کافران تا د وینی نو نو رخته نه خو ټوقے درپورے شروع کړی ، چه آیا دا هغه

الَّذِیۡ یَذۡکُرُ اٰلِهَتَکُمۡ ۚ وَهُمۡ بِذِکۡرِ الرَّحۡمٰنِ هُمۡ کٰفِرُوۡنَ ﴿٣٦﴾

هغه کس | چه ذکر کوی | ستاسو دَ معبود ؟ | او هغه (خو) | دَ ذکر | دَ رحمٰن نه | منکر دی -

(ویلې) کې چه ستاسو دَ معبودانو ذکر (په بدئ) کوی او حال دا چه دوی په خپله دَ رحمان دَ یاد نه انکار کوی

خُلِقَ الۡاِنۡسَانُ مِنۡ عَجَلٍ ؕ سَاُورِیۡکُمۡ اٰیٰتِیۡ فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوۡنِ ﴿٣٧﴾

پیدا شوې دے | انسان | له تندئ نه | ډیر زر به زه وښایم تاسو ته | خپلې نخښې | پس تاسو موږ نه دَ تلو مطالبه مه کوئ

دَ انسان په پیدائښت کښې تندی ایښوے شوے ده زه به ډیر زر تاسو ته خپلې نخښې وښایم پس تاسو تندی مه کوئ

وَیَقُوۡلُوۡنَ مَتٰی هٰذَا الۡوَعۡدُ اِنۡ کُنۡتُمۡ صٰدِقِیۡنَ ﴿٣٨﴾

او دوی وائی | کله به وی | دا | وعده | که چرې | یئ تاسو رښتینی ؟

او دوی وائی چه دا وعده به کله پوره کیږی که تاسو رښتینی یئ ؟

لَوۡ یَعۡلَمُ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا حِیۡنَ لَا یَکُفُّوۡنَ عَنۡ وُّجُوۡهِهِمُ

کاش! چه پوهه شی | هغه خلق چه | کافران دی | هغه وخت چه | نه به شی لرې کولے دوی | له مخونو خپلو نه

کاش! منکرانو ته هغه وخت معلوم وے چه دوی به نه دَ خپلو مخونو نه اور منع کولے

النَّارَ وَلَا عَنۡ ظُهُوۡرِهِمۡ وَلَا هُمۡ یُنۡصَرُوۡنَ ﴿٣٩﴾ بَلۡ

اور | او نه | له شا گانو خپلو نه | او نه به دوی ته | مدد ورکولے شی | بلکه

شی ، او نه له خپلو شا گانو نه اونه به ورته هیڅ قسم له امداد رسیدلے شی بلکه

تَاۡتِیۡهِمۡ بَغۡتَةً فَتَبۡهَتُهُمۡ فَلَا یَسۡتَطِیۡعُوۡنَ رَدَّهَا وَلَا

راپه شی په دوی | ناگهانه | چه هغه به دوی وارخطا کړی | پس دوی به طاقت نه شی لرلے | دَ دفع کولو دَ ئے | او نه

نه خو دغه (اور) به پرې ناگهانه راشی او دوی به حیرانه کړی، نو بیا نه به هغه (اور) لرې کولے شی او نه به

هُمۡ یُنۡظَرُوۡنَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٍ مِّنۡ قَبۡلِکَ

به دوی له | مهلت ورکولے شی | او یقیناً ټوقې وشوې | دَ پیغمبرانو سره | له تانه وړاندې

ورته (دَ توبې ایستلو) مهلت ورکولے شی۔ او له تانه وړاندې هم دَ پیغمبرانو سره ټوقې شوې دی

فَحَاقَ بِالَّذِیۡنَ سَخِرُوۡا مِنۡهُمۡ مَّا کَانُوۡا بِهٖ

پس راپریوتلو | په هغه کسانو چه | خندا ګانې به ئې کولے | له دوی نه | هغه (عذاب) | په کوم پورې چه

نو چا چه ورپورې خندا ګانې کولے دَ هغوی نه هم هغه عذاب راتاؤ شو په کوم پورې چه به

یَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿٤١﴾ قُلۡ مَنۡ یَّکۡلَؤُکُمۡ بِالَّیۡلِ وَالنَّهَارِ ع

دوی خندا ګانې کولے | دوایه | څوک | حفاظت کوی ستاسو | دَ شپې | او دَ ورځې

هغوئ خندل۔ (اے پیغمبره!) ورته دوایه چه دَ رحمٰن (دَ عذاب) نه څوک ستاسو شپه او ورځ

مِنَ الرَّحۡمٰنِ ؕ بَلۡ هُمۡ عَنۡ ذِکۡرِ رَبِّهِمۡ مُّعۡرِضُوۡنَ ﴿٤٢﴾

(له عذاب) دَ رحمان نه | بلکه | دوی | دَ خپل رب له ذکر نه | مخ ونه اړولی دی -

حفاظت کوی (که هغه وغواړی) خبره داده چه دوی دَ خپل رب دَ یاد نه مخ ونه اړوی

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ

یا دَدوی | (نور) معبودان دی | چه دَدوئ حفاظت کوی | سیوا زمونږ نه ؟ | دوی نه شی کولے

آیا دوئ سره زمونږ نه سیوا داسے معبودان شته چه دَدوئ حفاظت وکړی ؟ هغوئ خوددَ خپلو ځانونو

نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ

مدد | دَ خپل ځان | او نه به دَدوئ | زمونږ له طرفه نه | ملګرتیا کولے شی | بلکه

امداد هم نه شی کولے او نه زمونږ په مقابله کښے بل څوک دَ هغوئ ملګرتیا کولے شی ـ مونږ

مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ

مونږ ساما ن (دَ ژوند) ورکړو | دوی ته | او دَ دوی پلارانو ته | ترد ے چه | اُوږده شوه | په دوی باندِ

دوئ او دَ دوئ پلارانِ نیکه له دَ دُنیا نعمتونه ورکړل ، ترد ے چه په دوئ باندِ یوه اوږده

الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا

موده دَ عمر | پس ایا دوی نه ګوری | چه مونږ راځو | ز مکے ته | چه کموؤ مونږ دا

موده تیره شوه ، ایا دوی نه ګوری چه مونږ (دَ دوئ دَ قبضے لاندِ) زمکه (دَ مسلمانانو په فتوحاتو سره) دَ هر طرف

مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم

دَ دے له طرفونو نه | پس ایا دوی | غالب کیدونکی دی | ووایه | بیشکه | زه ویروم تاسو

نه راتنګوو ، نو ایا اوس هم دوئ غلبه بیا مونده شی ؟ (اے پیغمبرﷺ) ته ورته ووایه چه زه خو تاسو صرف دَ وحی

بِالْوَحْيِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

دَ وحی په ذریعه | او نه اوری | کانړه | بلنه | هرکله چه | دوی وویرولے شی

په ذریعه (دَ الله دَ نافرمانئ نه) ویروم او کانړه چه څه وخت ویرولے شی نو دوئ خو هېڅ اواز نه اوری

وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ

او که چرے | وُرسیږی دوی ته | یوه چپه | د عذاب | ستا دَ رب | نو دوی به ضرور وائی

او که چرے ستا دَ رب له طرفه نه دوی ته دَ عذاب یوه چپه راشی ، نو دوئ وائی

يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ

اے بد بختیٔ زمونږ ! | بیشکه وو مونږ | ظالمان | او | مونږ به کیږدو | تله

هائے زمونږه بد بختیٔ ! بیشکه چه مونږ به په ځانونو ظلم کولو ، او مونږ به دَ قیامت په ورځ دَ

الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۖ

دَ انصاف | په ورځ | دَ قیامت | پس ظلم به نه شی کولے | په هیڅ کس | دَ هیڅ څیز

انصاف تلے کیږدو ـ نو په چا به ذره هم ظلم نه شی کولے

وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۗ

او که چرے | وی (عمل) | په مقدار | دَ دانے | دَ اُوری (هم) | نو مونږ به راوړو | هغه

او که (دَ چا عمل) دَ اُوری دَ دانے هومره وړوکے وی نو هم به ئے راوړاندِ کړو

وَكَفٰى بِنَا حٰسِبِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ

او کافي يو | مونږ ه | حساب کوونکي | او بیشکه | ورکړے وو مونږ | موسیٰ | او هارون ته

او حساب اخستو له مونږ یوازے کافي یو . او مونږ موسیٰ او هارون ته (تورات) ورکړو

الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَّ ذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٨﴾ الَّذِيْنَ

په حق او باطل کښې فرق کوونکے (کتاب) | او رڼا | او | ذکر | پرهیزګارانو دَ پاره | کوم خلق چه

چه په حق او باطل کښې فرق کوونکے او رڼا وه او پرهیزګارانو دَ پاره نصیحت دے ، هغه خلقو دَ پاره

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ

ویریږي | له خپل رب نه | بے لیدلو | او دوی | له قیامت نه

چه دَ خپل رب نه غائبانه ویریږي او هغوئ دَ قیامت نه هم ویره

مُشْفِقُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُ اَفَاَنْتُمْ

ویرېدونکي دي | او دا (قرآن) | ذکر دے | برکت والا | چه مونږ نازل کړے دا | پس ایا تاسو

کوي . او دا (قرآن) بابرکته نصیحت دے کوم چه مونږ نازل کړے دے نو ایا تاسو دَ

لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَآ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ

دَ دے نه | انکار کوونکي یئ ؟ | او بیشکه | ورکړے وو مونږ | ابراهیم ته (هم) | دَ ده هدایت

دے نه انکار کوئ ؟ او مونږ ابراهیم ته له دے نه وړاندې هدایت ورکړے

مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ

له دے نه وړاندې | او مونږ وو | له دے نه | ښهٔ واقف | هر کله چه | دهٔ ووئیل | خپل پلار ته

وو او مونږ له دے نه ښهٔ واقف وو . هر کله چه دهٔ خپل پلار او خپل

وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ الَّتِيْٓ

او | خپل قوم ته | څهٔ دي دا | صورتونه | هغه چه

قوم ته ووئیل چه دا څهٔ (واهیات) شکلونه دي چه دَ دے دَ عبادت

اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا لَهَا

تاسو | په هغے | منجوران یئ | دوی ووئیل | مونږ موندلی وو | خپل پلار نیکهٔ | چه دَ هغے

دَ پاره تاسو دیرے لګولی دي . هغوئ ورته ووئیل چه مونږه خو خپل پلاران نیکونه دَ دوئ په

عٰبِدِيْنَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَ اٰبَآؤُكُمْ

عبادت کوونکي وو | دهٔ ووئیل | بیشکه | وئ تاسو | او | ستاسو پلار نیکهٔ

عبادت کښې اخته لیدلي دي . ابراهیم ووئیل چه تاسو او ستاسو پلاران نیکونه هم په څرګنده

فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ

په ګمراهئ کښې | ښکاره | دوی ووئیل | آیا تا راوړے دے مونږ ته | رښتینے خبره | یا ته یے

ګمراهئ کښې پراتهٔ وو . هغوئ ورته ووئیل چه آیا تاسو مونږ ته حقه خبره راوړے ده که هسے

مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ

له ټوقو کوونکو نه | ده وویل | بلکه ستاسو رب | رب دے | د اسمانونو

توقے ټقالے راسره کوې؟ ابراهیمؑ وویل چه (د خدائ ټوقے؟) ستاسو رب خو د اسمانونو او د زمکے

وَ الْاَرْضِ الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ ۖ وَ اَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ

او | د زمکے | کوم چه | پیدا کړل دوی | او | زهٔ | په دے بانې

رب دے چه دغه ټول ئے راپیدا کړل. او زهٔ په دے خبره بانې

مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٦﴾ وَ تَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ

له ګواهانو نه یم | او قسم په الله | چه زهٔ به خامخا تدبیر وکړم | ستاسو د بتانو | پس له دے نه چه

ګواه یم. او د الله قسم هم کله چه تاسو (د دوی نه) لاړ شئ نو زهٔ به ستاسو

تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا

مخ وګرځوئ تاسو | شا کوونکی | پس کړل ده هغه | ټکړے ټکړے | سیوا | د لوئ (بت)

بتانو سره یو چال چلوم. نو (ابراهیمؑ) هغه بتان ټوټے ټوټے کړل خو یو لوئ بت ئے ترے نه

لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٨﴾ قَالُوْا مَنْ

د دوی | شاید چه دوی | د ده طرف ته | رجوع وکړی. | دوی وویل | چا

سلامت پریښودو شاید چه خلق هغهٔ ته رجوع وکړی، هغوئ وویل چه دا کار زمونږ

فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٩﴾ قَالُوْا

کړے دے | دا کار | زمونږ د معبودانو سره | بیشکه دے | د ظالمانو نه دے | دوی وویل

د معبودانو سره چا کړے دے؟ بیشکه هغه ډیر غټ ظالم دے، چا ځینې وویل

سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ اِبْرٰهِيْمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوْا

مونږ آورېدلی دی | یو ځوان نه | چه ذکر کوی د دوی | چه ویلے شی | هغهٔ ته | ابراهیم | دوی وویل

چه مونږ د یو ځلمی د خولے نه د دوئ بدی آورېدلے ده چه هغهٔ ته ابراهیمؑ ویلے شی، خلقو وویل

فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ﴿٦١﴾

پس راولئ | دے | د سترګو د وړاندې | د خلقو | شاید چه دوی | ګواهی ورکړی

چه بیا دے نو هغه د ټولو په مخکښے راولئ چه هغوی پرے ګواهان شی.

قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ

دوی وویل | آیا هم تا | کړے دے | دا کار | زمونږ د معبودانو سره | اے ابراهیم! | ده وویل (نه) بلکه

هغوئ تپوس وکړو چه اے ابراهیمؑ! آیا زمونږ د معبودانو سره دا کار تا کړے دے؟ ده وویل نه

فَعَلَهٗ ۖ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ﴿٦٣﴾

دا یې کړے دی | د دوی دے لوئ (بت) | پس تپوس وکړئ له دوئ | که چرے | دوی خبرے کوی

بلکه دا کار د دوئ دے لوئ (بت) کړے دے که چرے دوئ خبرے کوی نو د دوئ نه تپوس وکړه

فَرَجَعُوٓا اِلٰٓى اَنۡفُسِهِمۡ فَقَالُوٓا اِنَّكُمۡ اَنۡتُمُ الظّٰلِمُوۡنَ ۝٦٤ ثُمَّ

پس رجوع وکړه دوی | خپلو ځانونو ته | بیا دوی ووئیل | بیشکه یئ تاسو | ظالمان | بیا

هغوی کله چه هغوئ سوچ وکړو په خپل مینځ کښې نو وې وئیل چه بیشکه هم تاسو بې انصافه یئ . بیا هغوئ (د

نُكِسُوۡا عَلٰى رُءُوۡسِهِمۡ ۚ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنۡطِقُوۡنَ ۝٦٥

بنکته کړل دوی | سرونه خپل | بیشکه | ته پوهیږې | چه دا بتان | خبرې نه کوی

شرم نه) خپل سرونه بنکته کړل (او دې وئیل) چه تاسو ته خو معلومه ده چه دوی خبرې نه کوی .

قَالَ اَفَتَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنۡفَعُكُمۡ شَيۡـًٔا

وې فرمائیل | پس آیا تاسو عبادت کوئ | د الله نه سیوا | د هغه څه | چه نه نفع درکولې شی تاسو ته | د څه څیز

ابراهیم ورته ووئیل چه آیا تاسو د الله تعالیٰ نه سیوا د داسې څیزونو عبادت کوئ چه نه فائده درسولې شی

وَّلَا يَضُرُّكُمۡ ۝٦٦ اُفٍّ لَّكُمۡ وَلِمَا تَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ؕ

او نه زیان دررسولې شی تاسو ته | افسوس دې | په تاسو | او په هغه څه | چه تاسو یې عبادت کوئ | سیوا | د الله

او نه زیان درکولې شی . افسوس دې په تاسو او په هغو بتانو د کوم چه تاسو د الله تعالیٰ نه سیوا عبادت کوئ

اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ۝٦٧ قَالُوۡا حَرِّقُوۡهُ وَانۡصُرُوٓا اٰلِهَتَكُمۡ اِنۡ كُنۡتُمۡ

پس آیا تاسو عقل نه لرئ ؟ | دوی ووئیل | وسوزوئ دې | او مدد وکړئ | د خپلو معبودانو | که چرې یئ تاسو

آیا تاسو نه پوهیږئ ؟ هغوئ ووئیل چه دې (په اور کښې) وسوزوئ او د خپلو معبودانو عبادت وکړئ که تاسو څه کول

فٰعِلِيۡنَ ۝٦٨ قُلۡنَا يٰنَارُ كُوۡنِىۡ بَرۡدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓى اِبۡرٰهِيۡمَ ۝٦٩

کوونکی | ووئیل مونږه | اے اوره! | شه ته | یخ | او سلامتیا | په ابراهیم باندې

غواړئ . مونږ حکم ورکړو چه اے اوره! ته د ابراهیم د پاره یخ شه او بې ضرره شه .

وَاَرَادُوۡا بِهٖ كَيۡدًا فَجَعَلۡنٰهُمُ الۡاَخۡسَرِيۡنَ ۝٧٠ وَنَجَّيۡنٰهُ

او دوی اراده وکړه د هٔ سره | د فریب | پس کړل مونږ دوی | ناکامه | او نجات ورکړو مونږ ده ته

او خلقو د هغهٔ بدی وغوښتله خو مونږ ورته (هغه خلق) ناکامیابه کړل . او مونږ هغه او لوط دواړه

وَلُوۡطًا اِلَى الۡاَرۡضِ الَّتِىۡ بٰرَكۡنَا فِيۡهَا لِلۡعٰلَمِيۡنَ ۝٧١ وَوَهَبۡنَا

او لوط ته | د هغې زمکې طرف ته | چه برکت ایښې د مونږ | په هغې کښې | د پاره د عالمونو | او ورکړل مونږ

بچ کړو او یستل داسې ملک ته چه مونږ د ټولې دُنیا د خلقو د پاره برکتی کړې دے . او مونږ ابراهیم ته اسحاق

لَهٗٓ اِسۡحٰقَ ؕ وَيَعۡقُوۡبَ نَافِلَةً ؕ وَكُلًّا جَعَلۡنَا صٰلِحِيۡنَ ۝٧٢

ده ته | اسحاقؑ | او یعقوبؑ | د انعام په طور | او هر یو | مونږ جوړ کړو | نیک

(ځوئے) ورکړو او د دے نه علاوه یعقوب (نمسے) هم د انعام په طور او ټول مونږ نیکان کړل .

وَجَعَلۡنٰهُمۡ اَئِمَّةً يَّهۡدُوۡنَ بِاَمۡرِنَا وَاَوۡحَيۡنَآ اِلَيۡهِمۡ فِعۡلَ

او جوړ کړل مونږ دوی | پیشوایان | دوی به لاره ښودله | زمونږ په حکم | او وحی وکړه مونږ | د دوی طرف ته | د کولو

او هغوئ مونږ (ټولو) خلقو پیشوایان کړل چه زمونږ په حکم به یې (خلقو ته) د دین لار ښودله او هغوئ ته مونږ وحی په ذریعه د

الْخَيْرٰتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوْا لَنَا

زموږ | او | ؤو دوی | دَ زکوٰة | او دَ ورکولو | دَ مونځ | او دَ قائمولو | دَ نیکیانو

او هغوئ هم زموږ عبادت کوونکي وو ، دَ مونځ کولو او دَ زکوٰة دَ ورکولو حکم ورکړی وو ، نیکئ دَ کارونو کولو

عٰبِدِيْنَ ۝٧٣ وَلُوْطًا اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا وَّنَجَّيْنٰهُ

عبادت کوونکي | او لوط ؑ ته | ورکړو مونږ | حکمت | او علم | او خلاص ورکړو مونږ ده ته

او لوط ؑ ته مونږ حکمت او علم ورکړے وو ، او دَ هغه کلی نه مو بچ کړلو ۔

مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ تَّعْمَلُ الْخَبٰٓئِثَ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا

له هغه کلی نه چه | کول به ئے | ناپاک کارونه | بیشکه دوی | وو

بیشکه هغه خراب او بدکاره وو ۔ او اوسیدونکي چه دَ گندہ کارونو عادت وو ۔ رادویستلو دَ کوم

قَوْمَ سَوْءٍ فٰسِقِيْنَ ۝٧٤ وَاَدْخَلْنٰهُ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝٧٥

ع ٥

خلق ډیر خراب | نافرمانه | او داخل کړو مونږ دے | په خپل رحمت کښے | بیشکه دے | له صالحانو نه وو

او هغه (لوط ؑ) مونږ په خپل رحمت کښے داخل کړو یقیناً هغه په نیکانو خلقو کښے شامل وو ۔ قوم

وَنُوْحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَنَجَّيْنٰهُ

او (یاد کړه) نوح ؑ | هر کله چه ده دعا وکړه | له دے نه وړاندی | پس قبوله کړه مونږ | دَ ده (دعا) | پس خلاص ورکړو مونږ ده ته

او له دے نه وړاندی هر کله چه نوح ؑ آواز وکړو نو مونږ دَ هغه دعا قبوله کړه او مونږ هغه او دَ هغه دَ خاندان دَ ډیر لوئے غم نه خلاص کړل ۔

وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ۝٧٦ وَنَصَرْنٰهُ مِنَ الْقَوْمِ

او دَ ده کور والو ته | له غم | لوئے نه | او مونږ مدد وکړو ده ته | له هغه قوم نه

او مونږ دَ نوح ؑ پہ له دَ هغه خلقو نه واخسته خاندان دَ ډیر لوئے غم نه خلاص کړل ۔

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنٰهُمْ

کوم چه | دروغ وګڼل | آیتونه زموږ | بیشکه دوی وو | خلق | خراب | پس غرق کړل مونږ دوی

چه زموږ حکمونه ئے دروغ ګڼل ، بیشکه چه دغه خلق ډیر خراب خلق وو ، نو مونږ دوی

اَجْمَعِيْنَ ۝٧٧ وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمٰنِ فِي الْحَرْثِ اِذْ

ټول | او داؤد ؑ | او سلیمان ؑ | هر کله چه دوی فیصله کوله | دَ پټی په حقله | هر کله چه

ټول غرق کړل ۔ او داؤد او سلیمان علیهما السلام هم یاد کړه ، هر کله چه دوی دَ پټی په معامله کښے فیصله

نَفَشَتْ فِيْهِ غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ

شړیں لے وے | په هغه کښے | بیزے | دَ خلقو | او وو مونږ | دَ فیصلے دَ دوی

کوله په کوم کښے چه دَ یو بے چا بیزے شړیں لے وے ، او مونږ ته دَ هغوئ فیصله

شٰهِدِيْنَ ۝٧٨ فَفَهَّمْنٰهَا سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا

لیدونکی | پس پوهه ورکړه مونږ دَ دے | سلیمان ؑ ته | او هر یو له | ورکړو مونږ

ښکاره وه ، نو مونږ دَ هغے فیصلے پوهه سلیمان ته ورکړه ، او حکمت او علم خو مونږ

حُكْمًا وَّعِلْمًا ۡ وَّسَخَّرْنَا مَعَ دَاوٗدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ

حکمت | او علم | او تابع کړي وو مونږ | سره | دَ داؤد | غرونه | چه دوی به تسبیح کولو

او مونږ داؤد ؑ سره غرونه تابع کړي ـــ ؤو چه هغه (غرونو) او مارغانو هم یو ته ورکړے وو ،

وَالطَّيْرَ ؕ وَكُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لَّكُمْ

او مارغان (هم) | او وو مونږ | کوونکی | او ښودلے وو مونږ ده ته | جوړول | دَ یو لباس | تاسو دَ پاره

به زمونږ پاکی بیانوله او دا کار مونږ (په خپل قدرت) کړے وو او مونږ هغهٔ ته دَ زغرو جوړښت ستاسو (دَ فائدے)

لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْۢ بَاْسِكُمْ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ شٰكِرُوْنَ ﴿٨٠﴾

چه بچ کړی تاسو | ستاسو دَ جنګ نه | پس آیا | تاسو | شکر کوونکی یئ

دَ پاره ښودلے وو چه تاسو په جنګونو کښے (دَ نقصانونو نه) بچ کړی نو آیا تاسو (زمونږ) څهٔ شکریه ادا کوئ ؟

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖۤ اِلَى الْاَرْضِ

او (تابع مو کړه) سلیمان لره | هوا | تیزه | چه چلیدله به | په حکم دَ ده | په طرف دَ زمکے

او مونږ دَ سلیمان ؑ دَ پاره تیزے هوا ګانے تابع کړے وے چه دَ هغهٔ په حکم به هغے زمکے طرف ته

الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ؕ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عٰلِمِيْنَ ﴿٨١﴾ وَ

هغه چه | برکت اچولے دے مونږ | په هغے کښے | او یُو مونږ | په هر څیز باندے | پوهه | او

چلیدلے په کومه کښے چه برکتونه ایښی وو ، او مونږ ته خو هر څهٔ معلوم دی ــــ . او

مِنَ الشَّيٰطِيْنِ مَنْ يَّغُوْصُوْنَ لَهٗ وَيَعْمَلُوْنَ عَمَلًا

له شیطانانو نه | هغه چه | غوپے به ئے وهلے | ده دَ پاره | او کولو به دوی | کار

په شیطانانو کښے داسے هم وو چه دَ هغهٔ دَ پاره به ئے غوپے وهلے او دَ دے نه علاوه نور کارونه

دُوْنَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى

دَ دے نه سیوا (هم) | او وُو مونږ | دَ دوی | محافظ | او ایوب ؑ | هر کله چه ده آواز وکړو

به ئے هم کول ، او مونږ به دَ هغوئ حفاظت کولو . او ایوب ؑ را یاد کړه چه خپل رب ته ئے زاری

رَبَّهٗۤ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٨٣﴾

خپل رب ته | چه بیشکه | رسیدلے دے ما ته | تکلیف | او ته | زیات رحم کوونکے یئے | دَ ټولو رحم کوونکو نه

وکړه ، چه ما ته تکلیف را رسیدلے دے او ته دَ ټولو نه زیات رحم کوونکے یئے .

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ وَّاٰتَيْنٰهُ

پس قبوله کړه مونږ | دَ ده دُعا | پس لرے کړو مونږ | چه په هغهٔ وُو | تکلیف | او ورکړل مونږ ده ته

نو مونږ دَ هغهٔ دعا قبوله کړه او دَ هغهٔ تکلیف مو لرے کړو او هغهٔ ته مو خپله کورنئ واپس

اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى

دَ ده کور والا | او په شان دَ دوی | دَ دوی سره | (په طور دَ) رحمت | دَ خپل طرف نه | او نصیحت

کړه او دَ دوی په شان نور خلق هم ، په خپل رحمت سره او چه دَ عبادت کوونکو

لِلْعٰبِدِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِدْرِيْسَ وَذَاالْكِفْلِ ؕ كُلٌّ

عبادت کوونکو دپاره | او (یادکړه) اسماعیل | او ادریس | او ذوالکفل | هریو

د پاره نصیحت وی ۔ او اسماعیل او ادریس او ذوالکفل (یادکړه) ، دا ټول له

مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَاَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهُمْ

له صبرکوونکو نه وو | او داخل کړل مونږ دوی | په خپل رحمت کښے | بیشکه دوی

صبرکوونکو نه وو ، او دوی مونږ په خپل رحمت کښے داخل کړل ، بیشکه چه دغه ټول نیکان

مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَذَاالنُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ

له صالحانو نه وو | او (یادکړه) مچھی والا (یونس) | هرکله چه دے لاړو | په غصه کښے | پس ده خیال وکړو

خلق وو ۔ او مچھی والا (یونس) یادکړه ، څهٔ وخت چه هغه خفه قهر یدلے روان شواو داخیال ئے وکړو

اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِى الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ

چه هیڅ کله به تنګسیا رانهٔ وګو | په دهٔ | پس دهٔ آواز وکړو | په تیاره کښے | چه نشته د بل څوک معبود | سیوا له تانه

چه مونږ به پرے تنګسیا رانهٔ ولو ، نو په تورو تیارو کښے ئے آواز وکړو چه (اے خدایه!) ستا نه بغیر بل معبود

سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنٰهُ

پاک یے ته | بیشکه زهٔ شوم | له ظالمانو نه | پس قبوله کړه مونږ | د دهٔ دعا | او مونږ نجات ورکړو دهٔ ته

نشته ته پاک یے بیشکه چه هم زهٔ زیاتی کوونکے یم ۔ نو مونږ د هغهٔ دعا قبوله کړه او هغه مو د غم

مِنَ الْغَمِّ ؕ وَكَذٰلِكَ نُـنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّآ اِذْ

له غم نه | او دغه شان | مونږ نجات ورکوو | مؤمنانو ته | او (یادکړه) زکریا | هرکله چه

خلاص کړو او مونږ ایمان دار خلق هم دغسے د غم نه خلاصوو ۔ او زکریا (یادکړه) هرکله چه

نَادٰى رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا وَّاَنْتَ خَيْرُ

دهٔ آواز وکړو | خپل رب ته | اے زما ربه! | مهٔ پریږده ما | یوازے | او ته یئے | د ټولو نه ښهٔ

هغهٔ د خپل رب ته دعا وکړه چه اے زما ربه! ما یوازے (لاوارثه) پرے مهٔ ږده او هم ته د ټولو نه بهتر

الْوٰرِثِيْنَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۡ وَوَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا

وارث | پس قبوله کړه مونږ | د دهٔ دعا | او ورکړو مونږ | دهٔ ته | یحیی | او اصلاح وکړه مونږ

وارث یئے ۔ پس مونږ د هغهٔ دعا قبوله کړه او ورته مو یحیی وبخښلو او د دهٔ ښځه مو د دهٔ د پاره

لَهٗ زَوْجَهٗ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا يُسٰرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَيَدْعُوْنَنَا

د دهٔ د پاره | د دهٔ د ښځه | بیشکه دوی به | منډے وهلے | په نیکو کښے | او دوی به بللو مونږ

د اولاد قابله کړه ، بیشکه دا خلقو به د نیکئ په کارونو کښے د تیزئ نه کار اخستلو او مونږ به ئے په امید

رَغَبًا وَّرَهَبًا ؕ وَكَانُوْا لَنَا خٰشِعِيْنَ ﴿٩٠﴾ وَالَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ

په شوق | او په ویره | او وو دوی | مونږ ته | عاجزی کوونکی | او هغه بی بی (مریم) | چه هغے حفاظت وکړه

او ویره سره بللو او زمونږ په وړاندې به ئے عاجزی کوله او د هغه ښځے (مریم) ذکر وکړه چا چه خپل

فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَآ

دَ خپل شرمګاه | پس پوکې وکړو موږ | په هغې کښې | دَ روح خپل | او جوړه کړه موږ هغه | او دَ هغې ځوئې

(ننګ) ناموس بچ کړے وو نو موږ په هغې کښې خپل روح وپوکلو او هغه ښځه او دَ هغې ځوئے مو دَ ټولې دُنیا

اٰيَةً لِّلْعٰلَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا

نخښه | دَ پاره دَ عالمونو | بیشکه | دا | ستاسو امت دے | اُمت | یو | او زهٔ

دَ پاره یوه نخښه وګرځوله. بیشکه ستاسو دا امت هم یو اُمت دے ، او زهٔ ستاسو

رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوٓا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ ۖ كُلٌّ إِلَيْنَا

ستا رب یم | پس زما عبادت کوئ | او دوی ټکړے ټکړے کړو | خپل کار | په خپل مینځ کښې | هر یو | زمونږ طرف ته

رب یم پس تاسو هم زما عبادت کوئ او دے خلقو په خپل دین کښې اختلافات پیدا کړل (مګر) هر یو له زمونږ

رٰجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ ع

رجوع کوونکے دے | نو څوک چه | عمل کوی | دَ نیکئ | او هغه ایماندار وی | نو نا قدری به نه کیږی

طرف ته واپس راتلل دی، نو څوک چه دَ نیکئ کار ونه کوی او هغه مؤمن هم وی نو دَ هغهٔ عمل به هیڅکله

لِسَعْيِهِۦ وَإِنَّا لَهُۥ كٰتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنٰهَآ

دَ هغهٔ دَ کوشش | او بیشکه موږ | هغه | لیکونکی یُو | او ناممکنه دهٔ | په هر یو کلی | چه موږ هٔ هلاک کړو

ضائع نهٔ شی او موږ یقیناً دَ هغهٔ عملونه لیکو . او کومه ښاریه چه موږ تباه کړے دهٔ دَ هغې دَ اوسیدونکو

أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰىٓ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم

چه هغوی به | بیرته نهٔ راګرځی (موږ ته) | تر دې چه | څهٔ وخت راپرانستلے شی | یا جوج | او ماجوج | او دوی به

دَ پاره ناممکنه دهٔ چه هغوی به بیا دنیا ته واپس راشی، تر دے چه هر کله یاجوج او ماجوج پرانستلے شی او هغوی

مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِىَ

له هرے لوړے نه | راز غلی | او نزدے به راورسیږی | وعده | رښتینې | پس ناګهانه به

دَ هرے لوړے نه په منډه کوز کیږی او رښتینې وعده به نزدے راورسیږی نو دَ دغه کافرانو

شٰخِصَةٌ أَبْصٰرُ الَّذِينَ كَفَرُوا۟ يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا

وازے پاتے شی | سترګے | دَ هغو خلقو | چه کافران دی | افسوس په موږ | بیشکه ؤو موږ هٔ

خلقو سترګے به وازے پاتے شی ، (بیا به هغوی وائی چه) افسوس! موږ دَ دے حقیقت

فِى غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا

په غفلت کښې | له دے (حال) نه | بلکه | ؤو موږ هٔ | ظالمان | بیشکه تاسو | او دَ څهٔ چه

نه په غفلت کښې پاتے شو ، نه! بلکه په ځان موږ ظلم کولو. بیشکه چه تاسو هم او دَ الله

تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۖ أَنتُمْ لَهَا

تاسو عبادت کوئ | سیوا دَ الله نه | خشاک دے | دَ دوزخ | تاسو (ټول به) | هغې ته

نه بغیر چه تاسو دَ چا عبادت کوئ هغه ټول هم دَ دوزخ خشاک دے ، تاسو ټول به په هغې کښې

وٰرِدُوْنَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ هٰٓؤُلَآءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ۭ وَكُلٌّ

داخلیږئ | که چېرې وې | دا (بتان) | معبودان | (نو) نه | به تلل دوزخ ته | او (دوی) ټول به

ورداخلیږئ . که دوئ په (رښتیا) خدایان وې نو هغه (دوزخ) ته به ولې ورننوتل ؟ (خواوس) ټول به

فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّهُمْ فِيْهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾

په دې کښې | همیشه وی | دوی له به | په دې کښې | شور وغوغا کې | او دوی به | په دې کښې | هیڅ نه آوری

په کښې همیشه همیشه اوسیږی . په هغه کښې دننه به شور وغوغا کوی او (بل) هیڅ خبره به نه آوری .

اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰٓئِكَ عَنْهَا

بیشکه | هغه خلق چه | له وړاندې نه مقرر شوې ده | د دوئ د پاره | زمونږ له طرفه | ښېگړه | دغه خلق به | د دې نه

هغه خلق د کوم د پاره چه زمونږ د طرف نه د وړاندې نه د نیکئ فیصله شوې ده هغوئ به د دې عذاب نه

مُبْعَدُوْنَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ حَسِيْسَهَا ۚ وَهُمْ فِيْ مَا اشْتَهَتْ

لرې ساتلې شي | نه به آورې دوی | آواز د دې (دوزخ) | او دوی به | په هغه څه کښې | چه غواړی ئې

(بالکل) لرې ساتلې شي ، د هغې کشار قدرله به هم نه آوری . او د خپلې خوښې په ژوند کښې

اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ

نفسونه د دوی | همیشه وی | نه به غمژن کوی دوی | ویره | لویه (د قیامت)

به تل تر تله اوسیږی . (د قیامت) غټه ویره به ئې (د ذرې هومره) په غم کښې نه غورزوی

وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۭ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾

او ملاقات به کوی د دوسره | فرښتې | دا ده ستاسو هغه ورځ | د کومې چه | تاسو سره وعده کولې شوه .

او فرښتې به ورله مخې له راځئ (چه) دا ستاسو هغه ورځ ده چه وعده ئې به درسره کیدله .

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاۗءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۭ كَمَا بَدَاْنَآ

په کومه ورځ | چه راونغاړو مونږ | آسمان | په شان د رانغښتلو | د کاغذ | د خطونو | لکه څنګه چه مونږ پیدا کړل

هغه ورځ (د یاد ساتلو ده) چه مونږ به آسمان ونغاړو لکه چه لیکلې شوې کاغذ رانغښتلې شي څنګه چه مو اول ځل

اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهٗ ۭ وَعْدًا عَلَيْنَا ۭ اِنَّا كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ

په اول ځل | (دغه شان) مونږ به دوباره پیدا کړو ئې | وعده ده | زمونږ په ذمه | بیشکه یو مونږ | کوونکی | او بیشکه

پیدا کړې وو د غسې به ئې بیرته دوباره پیدا کړو ، دا زمونږ په ذمه پورته وعده ده چه مونږ به ئې خامخا پوره کوو او مونږ

كَتَبْنَا فِي الزَّبُوْرِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا

مونږ لیکلی | په زبور کښې | پس له | نصیحت نه | چه دا ځمکه | وارثان به وی د دې

په آسماني کتابونو کښې لیکلی دی د لوح محفوظ د لیک نه پس چه (د جنت) د ځمکې وارثان به (یوازې)

عِبَادِيَ الصّٰلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ﴿١٠٦﴾

زما بندګان | نیکان | بیشکه | په دې کښې | کافي مضمون دې | هغه د پاره | چه عبادت کوونکي دي

زما نیکان بندګان وی . په دې (قرآن) کښې د عبادت کوونکو د پاره ډیر کافي مضمون پروت دې

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ اِنَّمَا

او نه يې رالېږلے موږ ته | مګر | رحمت | د ټولو عالمونو د پاره | ووايه | بېشکه

او موږ ته د ټولو جهانونو د پاره رحمت جوړ کړے لېږلے يې . (اے پېغمبره!) ته ووايه چه ما

يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَهَلْ

وحی کولے شي | زما طرف ته | هم دا چه | ستاسو معبود | معبود دے | هم يو | پس ايا

ته خو بس دا وحی راغلې ده چه ستاسو معبود بس يو معبود دے ، نو ايا اوس هم

اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ

يئې تاسو | فرمانبرداری کوونکي | پس که چرے | مخ واړوي دوی | نو ووايه | چه ما خبردار کړي تاسو

تاسو منئ که نه ؟ نو که بيا هم مخونه واړوي نو ته ورته ووايه چه ما خو تاسو پوره

عَلٰى سَوَآءٍ ؕ وَاِنْ اَدْرِيْٓ اَقَرِيْبٌ اَمْ بَعِيْدٌ مَّا

سم صفا | او زه نه پوهېږم | چه نږدے ده | يا | لرے ده | د کوم چه

پوره خبر کړي . او ما ته دا معلومه نه ده چه کومه وعده تاسو سره شوې ده چه هغه نږدے

تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٩﴾ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ

تاسو سره وعده کولے شي | بېشکه دے | پوهېږي | په ښکاره | خبره | او دے پوهېږي

ده يا لرے ده . بېشکه چه الله تعالیٰ په ښکاره خبره هم پوهه دے او په هغې هم پوهه دے

مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿١١٠﴾ وَاِنْ اَدْرِيْ لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ

په هغه چه تاسو يې پټوئ | او زه نه پوهېږم | شايد چه دا | آزمېښت وي | تاسو د پاره

چه تاسو يې پټوئ ، او زه نه پوهېږم کېدے شي چه دا (تاخير) تاسو د پاره يو آزمېښت

وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿١١١﴾ قٰلَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ ؕ

او فائده وچتول | تر څه وخته پورے | پېغمبر وفرمائيل | اے زما ربه! | فيصله وکړه | په حق سره

وي او تاسو ته تر څه وخته پورې فائده رسول وي . پېغمبر وفرمائيل چه اے زما ربه ! ته د حق مطابق فيصله وکړه

وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١١٢﴾

او زمونږ رب | ډېر مهربان دے | له ده نه مدد غوښتلے شي | په هغه | چه تاسو يې بيانوئ .

او زما رب د رحمتونو خاوند دے موږ ترے نه مدد غواړو د هغې خبرو په مقابله کښې کومے چه تاسو بيانوئ .

سُوْرَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّعَشْرُ رُكُوْعَاتٍ

سورة حج په مدينه کښې نازل شوې او په دے کښې ۷۸ ايتونه او ۱۰ رکوع گانې دي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډېر زيات رحم کوونکے دے

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډېر زيات رحم خاوند دے

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ

اے خلقو! | ډېرېږئ | د خپل رب نه | بېشکه | زلزله | د قيامت | څيز دے

اے خلقو! د خپل رب نه ډېره ساتنئ (ځکه چه) د قيامت (د ورځې) زلزله يو ډېر درون

عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ

لوئے | په کوم ورځ | چه تاسو وو یني هغه | هیره به کړی | هره پئ ورکوونکې | هغه ماشوم

څیز دے . په دغه ورځ چه تاسو هغه (زلزله) ووینئ نو هره یوه ئے ورکوونکې (مور) به خپل دَئ ماشوم هیر

أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى

کوم ته چه هغه پئ ورکوی | او وَ به غورزوی | هره یوه | باردارہ ښځه | حمل خپل | او وینې به ته

کړی ، او هره دَ حمل میرمن به خپل حمل وُغورزوی ، او خلق به درته

النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُم بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ

خلق | بے هوشه | او نهٔ به وی هغوی | به هوشه | لیکن | عذاب

بے خوده ښکاری ، حال دا چه بے خوده به نهٔ وی ، لیکن دَ الله تعالیٰ عذاب

اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ

دَ الله | به سخت وی | او ځنې | خلق | هغه دی | چه جګړه کوی | دَ الله په حقله

ډیر سخت دے. او ځنې خلق داسے هم دی چه دَ الله تعالیٰ په حقله بغیر دَ څهٔ علم (او دلیل)

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ

بغیر دَ علم نه | او پیروی کوی | دَ هر | شیطان | سرکش | لیکلے شوے دَه

نه جګړے کوی ، او په هر یو شیطان سرکش پسے روانیږی ، چه دَ هغهٔ (مردود) په

عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ

په دَهٔ | چه څوک | دوستی وکړی دَ دهٔ سره | نو بیشکه هغه | به دے ګمراه کړی | او لاس به ونیائ دَهٔ نه

حقله دا لیک شوے دے چه څوک ورسره ملګرے شی نو هغه ئے ګمراه کړی او دَ دوزخ دَ

إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ

طرف دَ عذاب | دَ دوزخ ته | اے خلقو ! | که چرے یئ تاسو | په شک کښے

عذاب لاس ورته ښیوی . اے خلقو ! که تاسو دَ بیا ژوندون په حقله شکمن

مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ

دَ دوباره راپاڅیدلو نه | نو بیشکه موږ راپیدا کړی یئ تاسو | له خاورے نه | بیا | له نطفے نه

یئ نو (لږ فکر وکړئ چه) موږ تاسو (اول) دَ خاورے نه پیدا کړئ بیا دَ یو څاڅکی اُوبو نه

ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ

بیا | دَ وینے له ټوټے نه | بیا | دَ غوښے له ټوټے نه | چه مکمله وی | او نامکمله

بیا دَ مایه وینے نه ، بیا دَ غوښے دَ یو ټوټے نه چه (ځنې) پوره وی او (ځنې) ناقصه وی

لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۚ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ

چه موږ واضحه کړو | تاسو دَ پاره | او موږ قرار ورکوو | په رحمونو کښے | څهٔ چه وغواړو | تر نیټے

چه په تاسو باندے (خپل قدرتونه) واضحه کړو او موږ چه ډیا په حقله وغواړو نو تر یوے مودے پورے هغه دَ مور په

مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا اَشُدَّكُمْ ۚ

مقرړ کړې پورې | بیا | موږ راوباسو تاسو | ماشوم | بیا | چه تاسو ورسیږئ | خپلې ځوانئ ته

رحم کښې ځائے کړو، بیا تاسو سم ماشوم (کمزور او هغه) راوباسو چه بیا د ځوانئ زور ته ورسئ

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ

او ځنې له تاسو نه | هغه څوک دی | چه مړه شي | او ځنې له تاسو نه | هغه څوک دی | چه واپس کړے شي | عمر زیات ته

او په تاسو کښې څوک داسې دی چه (په پوخ عمر کښې) مړه شي او ځنې داسې وي چه (د بوډا توب) عمر زیاتي

الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْــًٔا ۭ وَتَرَى

عمر ته | چه هغه پوهه پاتې نه شي | پس | له پوهیدو نه | په هیڅ څیز | او وینې ته

عمر ته ورسي، چه د پوهې نه پس یو ځل بیا سوده ناپوهه شي. او ته وینې کوږے

الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاۗءَ

زمکه | خشکه پرته | پس هر کله چه | موږ راکوزوو | په هغې باندې | اوبه

چه زمکه اوچه مړه پرته ده، بیا چه موږ په هغې اوبه راکوزوو، نو

اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ۝۵

نو دا وخوزیږي | او راوپړسیږي | او راوټوکوي هغه | د هر قسم څیزونه | ښائسته

راوپنډه شي او زرغونه شي. او د هر قسم ښائسته شینکي راوټوکوي

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ

دا (قول) | ځکه چه | هم الله دے | برحق | او بیشکه هم دے | ژوندي کوي | مړي | او بیشکه دے

دا ځکه چه الله تعالیٰ حق دے او هم هغه په خپله مړو کښې ساه اچوي او هغه

عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۶ وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ

په هر څیز باندې | قادر دے | او چه | قیامت | راتلونکے دے | هیڅ شک نشته | په دے کښې

په هر څیز باندې قدرت لري. او (دا ځکه) چه قیامت راتلونکے دے، په دے کښې هیڅ شک نشته

وَّاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ۝۷ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

او یقیناً | الله | به بیا راپاڅوي | هغه څوک | چه په قبرونو کښې دي | او ځنې له خلقو نه | هغه څوک دي

او الله تعالیٰ به په قبرونو کښې پراته مړي بیا راژوندي کوي، او په خلقو کښې ځنې داسې هم شته

يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۝۸ ۙ

چه جګړه کوي | د الله په حقله | بغیر د څه علم نه | او بغیر د څه هدایت نه | او بغیر د څه کتاب | روښانه نه

چه د الله تعالیٰ په حقله بې د څه علم نه او بې د څه دلیل نه او بې د یو روښانه کتاب نه جګړے کوي

ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ لَهٗ فِي الدُّنْيَا

تاوونکي | طرف د ګردن خپل | چه دے ګمراه کړي (خلق) | د لارے نه | د الله | د ده د پاره | په دنیا کښې

په تکبر سره په څټ ګرځولو چه (خلق) د الله تعالیٰ د لارے نه ګمراه کړي، داسے بنده له په دنیا کښې

خِزْيٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۝٩

رسوائی ده | او موږ به څکوو ده ته | په ورځ | دَ قیامت | عذاب | دَ سوزولو

هم رسوائی مقرر ده، او دَ قیامت په ورځ به موږ دوی ته دَ سوزونکی اور دَ عذاب مزه وَ څکوو

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ

دا دے | په وجه دَ هغه عملونو | چه لیږلی دی وړاندې | ستا دواړو لاسونو | او یقیناً الله | نۀ دے | ظلم کوونکے

دا دَ هغه عملونو سزا ده چه تا وړاندې لیږلی دو او الله تعالیٰ په خپلو بندګانو باندې هیڅ کله

لِّلْعَبِيْدِ ۝١٠ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ

ع ١ / ٨

په بندګانو خپلو | او څوک | له خلقو نه | هغه څوک دی | چه عبادت کوی | دَ الله | په یوه غاړه

ظلم نۀ کوی. او له خلقو نه څوک هغه هم دی چه دَ الله تعالیٰ عبادت (دَ شک شبهې) په غاړه (ولاړ) کوی

فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُ اطْمَاَنَّ بِهٖ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ

پس که چرې | رسیږی هغهٔ ته | ښیګړه | نو مطمئن شی | په هغې | او که چرې | رسیږی هغهٔ ته | مصیبت

(دا سے کس ته) که چرې فائده ورسیږی نو هغه دَ دې نه مطمئن شی او که چرې په هغهٔ ازمیښت کښې پریوځی

انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ذٰلِكَ هُوَ

نو اُلټه وګرځی | په مخ خپل | نو نقصان وکړی | دَ دُنیا | او دَ آخرت | هم دا دے هغه

نو مخ اُوچت کړی (او دَ کفر طرف ته) بیرته وګرځی، نو دهٔ په دنیا او آخرت دواړو کښې نقصان بیاموند، هم دا

الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ۝١١ يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ

نقصان | ښکاره | دے بللی | سیوا | دَ الله نه | هغه څۀ | چه نۀ ضرر ورکوی دهٔ ته

هغه ښکاره نقصان دے، دے دَ الله تعالیٰ نه بغیر داسے (معبودانو) ته زاری کوی چه نۀ دهٔ ته نقصان

وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۝١٢ يَدْعُوْا

او هغه څۀ چه | نفع نۀ ورکوی دهٔ ته | هم دا ده هغه | ګمراهی | دَ لرے | دے بللی

رسولے شی او نۀ دهٔ ته ګټه ورکولے شی، هم دغه خو لویه ګمراهی ده. هغه داسے (دَ دروغو معبود)

لَمَنْ ضَرُّهٗ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ

هغه څوک | چه ضرر دَ هغهٔ | ډیر نزدے دے | له نفع دَ هغې نه | ډیر بد دے | دوست | او ډیر بد دے

بللی دَ کوم نقصان چه دَ دهٔ دَ نفع نه زیات نزدے دے، داسے آقا ناکاره آقا دے او داسے ملګرے

الْعَشِيْرُ ۝١٣ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

ملګرے | بیشکه الله به | داخل کړی | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړے | او عملونه ئے وکړل

بد ملګرے دے، بیشکه الله تعالیٰ هغه خلق چه ایمان ئے راوړے دے او نیک کارونه

الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ اِنَّ اللّٰهَ

نیک | په باغونو کښې | بهیږی به | لاندې دَ هغې نه | نهرونه | بیشکه الله

کوی په داسے باغونو کښې داخل کړی چه لاندې به ترے نه نهرونه بهیږی، بیشکه الله تعالیٰ

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ

کوي | څه چه غواړي | کوم کس چه | ګمان کوي | چه هیڅ کله به مدد ونه کړي دده | الله

چه څه غواړي هغه کوي. څوک چه دا خیال کوي چه الله تعالیٰ به دُنیا او آخرت کښې دَخپل پیغمبر

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ

په دُنیا کښې | او آخرت (کښې) | نو هغه دِ اُوږد کړي | یو پړي | آسمان طرف ته | بیا دِ

مدد نه کوي، نو هغه له پکار دي چه یو پړي تر آسمانه وُغزوي بیا (دِ وُخیژي او)

لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

پرې کړي | بیا دِ وُګوري | آیا | لرې به کړي | تدبیر دَده | هغه (شکایت) | دَ کوم نه چه خوشحاله دَ

دَوحي سلسله دِ پرې کړي بیا دِ وګوري چه آیا دَ هغه دا تدبیر دَ هغه دَ قهر سامان ختمولے شي؟

وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي

او دغه شان | نازل کړو موږ دا (قرآن) | آیتونه | واضحه | او بیشکه | الله | هدایت کوي

او هم دغه شان موږ دا (قرآن) دَ ښکاره دلیلونو په شکل کښې نازل کړے دے او چا ته چه الله تعالیٰ وغواړي

مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ

چا ته چه | وُغواړي | بیشکه | کوم خلق چه | مؤمنان دي | او کوم خلق چه | یهودیان شول | او دَ ستورو عبادت کوونکي

هدایت ورته کوي. بیشکه کوم خلق چه مؤمنان دي او کوم چه یهودیان دي او صابیان او

وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ

او | نصرانیان | او مجوسیان | او کوم خلق چه | مشرکان دي | بیشکه | الله

او عیسایان او آتش پرست دي او څوک چه مشرکان دي - الله تعالیٰ به دَ قیامت

يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

به فیصله وکړي | دَ دوي په مینځ کښې | په ورځ | دَ قیامت | بیشکه | الله | په هر څیز باندې

په ورځ دَ دے ټولو په مینځ کښې فیصله وکړي، الله تعالیٰ ته هر څیز مخامخ پروت

شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ

خبردار دے | آیا تا نه دي کتلي | چه بیشکه الله ته | سجده کوي | هغه څوک چه | په آسمانونو کښې دي

دے - آیا ته نه ګورے چه ټول الله تعالیٰ ته سجده (او اطاعت) کوي کوم مخلوقات چه

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ

او هغه څوک چه | په زمکه کښې دي | او نمر | او سپوږمۍ | او ستوري | او غرونه

په آسمانونو او زمکه کښې دي او نمر او سپوږمۍ او ستوري او غرونه او

وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ

او ونې | او ښاروي | او ډیر | له خلقونه | او ډیر (داسې دي) | چه ثابت شوې

ونې او ښاروي په سجده پراته دي او ډیر انسانان هم سجدې کوي او ډیر په کښې داسې هم دي

عَلَيْهِ الْعَذَابُ ؕ وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ؕ
په دوی باندې | عذاب | او چا لره چه | ذلیله کړی | الله | پس نشته | هغهٔ له | (څوک) عزت ورکوونکے
چه عذاب پرې ثابت شوے دے او څوک چه الله تعالیٰ ذلیله کړی نو هغهٔ له څوک عزت ورکوونکے نشته

اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۩ ⑱ هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا
بیشکه الله | کوی | هغهٔ | چه غواړی | دا دوه | جګړه کوونکی (ډلے) دی | کوم چه جګړه وکړه
الله تعالیٰ چه څهٔ غواړی هغه کوی ، دا دواړه فرقے دی چه د خپل رب په حقله اختلاف

فِيْ رَبِّهِمْ ز فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ؕ
د خپل رب په حقله | پس کوم چه | کافران دی | پریکولے به شی | د دوی په اره | جامے | د اور
کوی ، نو څوک چه کافران دی هغوئ له به د اور نه جامے وُسکښتلے شی

يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ⑲ يُصْهَرُ بِهٖ مَا
اچولے به شی | د پاسه نه | د دوی د سرونو | یشیدلے اوبهٔ | چه ویلی به شی | په دے سره | څه چه دی
د سرونو د پاسه به ورله (څټکیدلے) تودے اوبه تو یولے شی، په دے سره به د دوی د خېټے دننه

فِيْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ⑳ وَلَهُمْ مَّقَامِعُ مِنْ حَدِيْدٍ ㉑ كُلَّمَآ
د دوی په خیټو کښے | او څرمنے | او د دوی د پاره | به ګرزونه وی | د اوسپنے | هر کله چه
کوځلے او د دوی څرمنے خوریږی او د دوئ د پاره به ورته د اوسپنے ګرزونه پراته وی ، هر کله چه

اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا ۗ وَذُوْقُوْا
دوی اراده وکړی | چه ووځی | له دے نه | له غم نه | نو دوی به واپس کولے شی | په هغے کښے | او وڅکئ
ترے نه خفه زهیر بهرته وتل وغواړی نو بیا به ورته ورد یکه کولے شی او (ورته به ویلے شی چه)

عَذَابَ الْحَرِيْقِ ㉒ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
عذاب | د سوزولو | بیشکه الله | داخل به کړی | هغه کوم چه | ایمان راوړے دے
د سوزیدو عذاب وڅکئ . الله تعالیٰ به هغه کسان چه ایماندار دی او د نیکئ

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ
او عملونه کړی ئې | نیک | باغونو کښے | چه بهیږی به | لاندے د هغے نه | نهرونه | اچولے به شی دوی ته
کارونه کوی په داسے باغونو کښے داخل کړی چه د هغے لاندے به ویالے بهیږی ، هلته به ورته

فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ؕ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا
په هغے کښے | باهوګان | د سرو زرو | او ملغلرے | او د دوی لباس به وی | هلته
د سرو زرو باهوګان او ملغلرے اچولے شی ، او هلته به د هغوئ جامے د

حَرِيْرٌ ㉓ وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚۖ وَهُدُوْٓا اِلٰى صِرَاطِ
د ریښمو | او هدایت شوے وو دوی ته | د پاکیزه | کلمے (د توحید) | او هدایت شوے وو دوی ته | په طرف د لارے
ریښمو وی او (داځکه چه په دنیا کښے) دوی ته د پاکیزه کلام هدایت شوے وو ، او د ستائیلی شوی (خدائے)

الْحَمِيْدِ ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

دَ ستائیلی شوی | بیشکه | کوم خلق چه | کافران دی | او منع کوی (خلق) | دَلارے نه | دَ الله

لاره ورته ښودلے شوے وه. بیشکه هغه خلق کوم چه کفر اختیار کړو او چه خلق دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه او دَ

وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِيْ جَعَلْنٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءَ ۨالْعَاكِفُ

او (له) مسجد حرام (نه) | هغه نه چه | جوړ کړے مونږ | خلقو دَ پاره | برابر دے | اوسیدونکے

مسجد حرام نه منع کوی کوم چه مونږ دَ ټولو خلقو دَ پاره مقرر کړے دے چه په هغه کښے اوسیدونکے (کوربه) او دَ

فِيْهِ وَالْبَادِ ۭ وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍۢ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ

په دے کښے | او دَ بهر نه راتلونکے | او څوک چه وغواړی | په دے کښے | بے دینی | په ظلم سره | مونږ به وڅکوو ده ته

بهر نه راتلونکے (مسافر) یو برابر دی او څوک چه په ظلم سره په دے ځائے کښے دَ بے دینئ جاری کولو ارادہ وکړی نو مونږ به ورته

مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ الْبَيْتِ ع ٣

عذاب | دردناک | او هر کله چه | وښودلو مونږ | ابراهیم ته | ځائے | دَ کور

دَ دردناک عذاب څکه وکړو. او هر کله چه مونږ ابراهیمؑ ته دَ بیت الله (دَ جوړولو) ځائے په ګوته کړو (او حکم مو ورکړو)

اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِيْ شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّاۗىِٕفِيْنَ

چه شریک مه نیسه | ما سره | هیڅ څیز | او پاک وساته | زما کور | دَ پاره دَ طواف کوونکو

چه ما سره هیڅ څیز مه شریکوه، او زما کور دَ طواف کوونکو او قیام کوونکو او رکوع او

وَالْقَاۗىِٕمِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿٢٦﴾ وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ

او دَ قیام کوونکو | او دَ رکوع کوونکو | او دَ سجده کوونکو | او اعلان وکړه | په خلقو کښے | دَ حج

سجده کوونکو دَ پاره پاک وساته. او په خلقو کښے دَ حج اعلان وکړه

يَاْتُوْكَ رِجَالًا وَّعَلٰي كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ ﴿٢٧﴾

دوی به راځی تاته | پیاده | او په هرے ماندہ اوښے | چه راځی به | له هرے لارے | لرے نه

خلق به درله پیاده هم راځی او په ټیټ ټیټو اوښو باندے سواره هم چه په لرو لرو او ډیرو لارو به ځان رارسوی

لِّيَشْهَدُوْا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِيْٓ اَيَّامٍ

چه دوی حاضر شی | دَ خپلو فائدو دَ پاره | او یاده کړی | نامه دَ الله | په هغو ورځو کښے

دَ پاره دَ دے چه دلته خپلو فائدو له راحاضر شی او په مقررو ورځو کښے دَ الله تعالیٰ نوم یاد

مَّعْلُوْمٰتٍ عَلٰي مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ ۚ فَكُلُوْا

چه معلومے دی | په هغه څه چه | ورکړی دوی ته (الله) | له چارپایانو | څاروو نه | پس خورئ تاسو

کړی په هغو څاروو باندے چه الله تعالیٰ ورته روزی کړی دی، نو تاسو په خپله

مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَاۗىِٕسَ الْفَقِيْرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوْا

له هغے نه | او | خوروئ | په بد حاله | فقیرانو | بیا | لرے دِ کړی

هم ترے نه خورئ، او په بد حالو فقیرانو باندے هم خوروئ. بیا پکار دی چه خلق خپل

تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

خیرے خپل | او پوره دې کړي | خپلې منښتې | او طواف دې وکړي | د دې کور | پخوانی

خیرے لرے کړي او خپلې منښتې پوره کړي او پکار دي چه د دې (زوړ کور) طواف وکړي

ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمٰتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ

دا (حکم شو) | او څوک چه | تعظیم کوي | د شعائرو د الله | نو دا | غوره دی | د ده د پاره

دا خبره وشوه او څوک چه د الله تعالیٰ د درنو حکمونو ادب کوي نو دا کار د هغه په حقله د خپل رب سره

عِنْدَ رَبِّهٖ ۗ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى

په نزد د رب د ده | او حلال کړے شوي دي | تاسو د پاره | څاروي | سیوا د هغې نه | چه اورولے شي

ډیر غوره دے ، او تاسو د پاره ټول څاروي حلال دي بغیر د هغې نه د کومو (د حرمت احکام)

عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ

تاسو ته | پس ځان وساتئ | له پلیتئ | د بتانو نه | او ځان ساتئ | له خبرے

چه تاسو ته اورولے شوي دي پس تاسو د بتانو د پلیتئ نه ځان ساتئ او د دروغو د خبرو نه ځان

الزُّوْرِ ﴿٣٠﴾ حُنَفَآءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِيْنَ بِهٖ ۗ وَمَنْ يُّشْرِكْ

د دروغو نه | مائله وسیرئ | الله د پاره | نه شریک مقرر کوونکي د ده سره | او څوک چه | شریک مقرر کړي

ساتئ ، د الله تعالیٰ ارخ ته مائله وسیرئ هغه سره هیڅوک مه شریکوئ او څوک چه الله تعالیٰ سره (بل څوک)

بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ

د الله سره | پس ګویا | چه هغه پریوتلو | له آسمان نه | پس وتښتوي دے لره | مارغان

شریکوي نو هغه (داسے دے) لکه چه د آسمان نه راپریوتلو ، بیا مارغانو (په فضا کښې) وتښتولو ـ

اَوْ تَهْوِيْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ ﴿٣١﴾ ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ

یا | راوغورځوي | دے | هوا | په یو لرے ځائے کښې | دا | او څوک چه

یا سیلئ چرته لرے په یو بیرته ځائے کښې وغورځولو ـ دا خبره وشوه او څوک چه د

يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ

تعظیم کوي | د نخښو د الله | نو بیشکه دا دے | له پرهیزګارئ نه | د زړونو | تاسو د پاره

الله تعالیٰ د نخښو عزت کوي نو دا خبره د زړونو د پرهیزګارئ خبره ده ، تاسو له د دے

فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ اِلَى الْبَيْتِ

په دے کښې | فائدے دي | تر مودے مقررے پورے | بیا د دے ذبح کول دي | کور

څاروو نه تر یوے ټاکلې نیټې پورے فائدے اخستل روا دي ، بیا د دغې څاروو د حلالے ځائے د زوړ کور

الْعَتِيْقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ

پخوانی ته | او د پاره د هر | امت | مقرر کړے دے موږ | قرباني | د پاره د دے چه یاد کړي | نامه

(کعبې) په خوا کښې مقرر دے . او موږ هر یو امت له یوه قرباني مقرره کړے ده ، د پاره د دے چه موږ ورته

اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ ۗ فَاِلٰهُكُمْ
دَ اللّٰه | په هغه څه چه | ورکړی دی دوی ته (الله) | له چارپایانو | دَ څاروو نه | پس ستاسو معبود
کوم څاروی ورکړی دی په هغې دَ اللّٰه تعالیٰ نوم واخلی ، نو ستاسو معبود

اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ اَسْلِمُوْا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِيْنَ ﴿۳۴﴾ الَّذِيْنَ
معبود یو دے | پس هم دهٔ ته | سر ټیټ کړئ | او زیرے ورکړه | عاجزی کوونکو ته | هغه خلق چه
خو یس یو خدائے دے ، نو هم دَ هغهٔ اطاعت کوئ او (اے پیغمبره!) عاجزی کوونکو ته زیرے ورکړه. دا هغه خلق

اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ عَلٰى مَآ
کله | یاد کړے شی | الله | نو ویریږی | زړونه دَ دوی | او دوی صبر کوونکی دی | په هغه څه
دی چه هر کله دَ الله تعالیٰ نوم واخستے شی نو دَ دوی زړونه ویریږی ، او په مصیبتونو کښے صبر

اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيْمِي الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۳۵﴾
چه دوی ته ورسیږی | او دوی قائموونکی دَ | دَ مونځ | او له هغه څه نه | چه ورکړی دی مونږ دوی ته | خرڅ کوی
کوی ، او دَ مونځونو پابندی ساتی او زمونږ دَ ورکړے روزی نه (دَ نیکئ په لار کښے) خرڅونه کوی

وَالْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فِيْهَا
او دَ قربانئ (اوښان) | چه جوړ کړل مونږ دوی | تاسو دَپاره | له نخښو نه | دَ الله | تاسو دَپاره | په دے کښے
او دَ قربانئ څاروی مونږ تاسو دَپاره دَ الله (دَ دین) نخښے مقرر کړی دی ، په دے کښے ستاسو خپل

خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ فَاِذَا وَجَبَتْ
ښیگړه ده | پس یاد کړئ | نوم دَ الله | په هغے باندے | چه ولاړ وی قطار کښے (قربانئ په وخت) | پس هر کله چه | را پریوزی
خیر دے نو څهٔ وخت چه تاسو دغه (څاروی قربانئ ته) قطار کښے ودروئ نو دَ الله نوم پرے اخلئ بیا چه هغوئ په اړخونو

جُنُوْبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ
اړخونه دَ هغوی | نو خورئ | له هغے نه | او خوروئ | په صبر کوونکی غریب | او په سوالگری
پریوزی نو له هغے نه خپله هم خورئ او صبر کوونکو او غوښتونکو فقیرانو (دواړو) ته هم خوروئ

كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۳۶﴾ لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ
دغه شان | تابع کړل مونږ دوی | تاسو دَپاره | چه تاسو | شکر وکړئ | هیڅکله نهٔ رسیږی | الله ته
دغه شان مونږ دا څاروی ستاسو تابع کړی دی چه تاسو زمونږ شکر ادا کړئ ، الله تعالیٰ ته نهٔ خو دَ دے (څاروو)

لُحُوْمُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ۗ كَذٰلِكَ
غوښے دَ دے | او نهٔ وینے دَ دے | لیکن رسیږی هغهٔ ته | پرهیزګاری | له تاسو نه | دغه شان
غوښه رسیږی او نهٔ ئے وینه ، بلکه هغهٔ ته ستاسو صرف پرهیزګاری رسیږی. په دغه شان هغهٔ

سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ ۗ وَبَشِّرِ
هغهٔ تابع کړل دا | تاسو دَپاره | چه تاسو لوئی بیان کړئ | دَ الله | په هغه څه چه | لار ئے وښودله تاسو ته | او زیرے ورکړه
دا څاروی ستاسو تابع کړی دی چه تاسو دَ الله تعالیٰ لوئی بیان کړئ ، هغهٔ تاسو ته لار وښودله او (اے نبی!)

الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ

نیکی کوونکو ته | بیشکه الله | دفع کوی | له هغه خلقو نه | چه ایمان راوړی | بیشکه | الله

نیکی کوونکو ته زیرے ورکړه. بیشکه چه الله تعالیٰ به د مؤمنانو د سره (د مشرکانو غلبه) لرے کړی ، (او) بیشکه

لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾ أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ

نه خوښوی | هر | خیانت کوونکے | ناشکره | اجازت ورکړے شو | هغوته کوموسره چه | جنګ کولے شی

الله تعالیٰ هیڅ یو ټګیین ناشکره نه خوښوی. هغه (مسلمانان) کوموسره چه جنګ کولے شی اوس دوی ته هم

بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ

ځکه چه په دوی | ظلم شوے دے | او بیشکه الله | د دوی په مدد کولو باندې | قادر دے | کوم خلق چه

د جنګ کولو اجازت دے ځکه چه په دوی ظلم کیږی او بیشکه الله تعالیٰ د دوی په مدد کولو باندې قادر دے ، دا هغه خلق

أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

و ویستلے شول | د خپلو کورونو نه | په ناحقه | صرف په دے وجه | چه دوی وائی | زمونږ رب | الله دے

دی کوم چه د دوی د کورونو نه په ناحقه و ویستلے شول صرف په دے خبره چه دوی وائی چه زمونږ رب الله دے

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ

او که چرے نه وے دفع کولے الله | خلق | یو د بل په ذریعه | نو نړولے شوے به وے | خلوت خانے

او که چرے الله تعالیٰ خلق د یو بل په ذریعه نه دفع کولے نو (د راهبانو) خانقاهګانے او (د عیسایانو) ګرجے

وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا

او ګرجے | او عبادت خانے | او جماتونه | چه یادولے شی | په دے کښے | نامه | د الله | ډیره .

او (د یهودیانو) عبادت خانے او (د مسلمانانو) جماتونه چه د الله نوم په کښے ډیر ډیر اخستے شی (دا ټول) به وران شوی وو

وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

او خامخا به مدد کوی | الله | د هغه چا چه | مدد کوی د ده (د دین) | بیشکه | الله | ډیر طاقتور | غالب دے

او الله تعالیٰ به د هغه چا مدد کوی څوک چه د هغه (د دین) مدد کوی ، بیشکه چه الله تعالیٰ زور اور او غالب دے

الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا

هغه خلق | که چرے مونږ قوت ورکړو دوی ته | په زمکه کښے | نو قائموی به دوی | مونځ | او ادا کوی به

هغه (مظلومان) داسے خلق دی چه که مونږ ورله د زمکے په مخ باندې حکومت ورکړو نو د مونځ پابندی به ساتی او زکوة به

الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ

زکوٰة | او حکم به کوی | د نیک کار | او منع به کوی | له ناخوښه کارونه | او الله لره دے | انجام

به ورکوی ، او نورو ته به د نیکئ کولو حکم ورکوی ، او د بدئ نه به یے منع کوی او د هر کار انجام د الله تعالیٰ

الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

د ټولو کارونو | او که چرے | دوی دروغژن وګڼړی تا | نو بیشکه دروغژن ګڼړلے وو | له دے نه وړاندے | قوم | د نوح

په قبضه کښے دے او که نن دوی تا دروغژن ګڼړی نو (خفه مه شه؟) د دے نه مخکښے د نوح علیه السلام قوم

وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَٰهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

او عاد | او ثمود | او قوم | دَ ابراهيم | او قوم | دَ لوط

او عاد او ثمود هم او دَ ابراهيم او دَ لوط قوم او دَ مدين خلقو هم

وَأَصْحَٰبُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَٰفِرِينَ ثُمَّ

او اهل | دَ مدين | او دروغژن گڼل شوے وو | موسیٰ | پس ما مهلت ورکړو | کافرانو ته | بیا

(خپل پیغمبران) دروغژن گڼلی وو او موسیٰ هم دروغژن گڼلے شوے وو نو ما کافرانو له مهلت ورکړو بیا ما

أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ

ونیول ما دوی | پس څنګه | وو | عذاب زما؟ | پس څومره | کلی

دوی را ونیول نو (تاولیدل چې) زما عذاب څنګه وو؟ پس څومره کلی دی چې موږ هغه

أَهْلَكْنَٰهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ فَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ

موږ هلاک کړل | او هغه ظالمان وو | پس هغه | پریوتې دی | په خپلو چتونو باندې | او کوهیان

هلاک کړل ځکه چې هغوئ نافرمانه وو، نو اوس دَ هغوئ چتونه پرځې پرانه دی او ډیر بې کاره

مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ

چې بې کاره پراته دی | او ماڼۍ | لوړے | پس آیا نه دی گرځیدلی دوی | په زمکه کښې

کوهیان او څومره لوړ لوړ محلونه (وران) پراته دی، نو آیا دوی دَ زمکے په مخ تګ راتګ نه کوی

فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَآ أَوْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ

پس چې وے | دَ دوی | زړونه | چې دوی پوهیدلے په هغې سره | یا (وے) غوږونه | چې دوی آوریدلے په هغې سره

چې دَ دوی دا سے زړونه وے چې پوهه ئې پرے اخستے، یا داسے غوږونه ورسره وے چې په هغې ئے (حقه خبره)

فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى ٱلْأَبْصَٰرُ وَلَٰكِن تَعْمَى ٱلْقُلُوبُ ٱلَّتِى

ولے چې بیشکه | نه ړندیږی | سترګے | لیکن ړندیږی | زړونه | هغه چې

آوریدلے خو سمه خبره داده چې سترګے نه ړندیږی، بلکه هغه زړونه ړانده شی چې په سینو

فِى ٱلصُّدُورِ ﴿٤٦﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ ٱللَّهُ

په سینو کښې دی | او دوی ژر غواړی له تانه | عذاب | او هیڅ کله به خلاف نه کوی | الله

کښې (پټ) پراته وی۔ او دا خلق له تانه ژر عذاب غواړی او الله تعالیٰ به هیچرے دَ خپلے

وَعْدَهُۥ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾

دَ خپلے وعدے | او بیشکه | یوه ورځ | په نزد دَ رب ستا | په شان دَ زرو کالو ده | له هغې نه شمیرئ ئې تاسو

وعدے خلاف ورزی نه کوی او ستا دَ رب یوه ورځ ستاسو دَ شمیرے مطابق دَ زرو کالو سره برابره ده۔

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا

او څومره | کلی دی | چې ما مهلت ورکړو هغوئ ته | او هغه ظالمان وو | بیا | ما ونیول هغوی

او داسے ډیر کلی دی چې ما هغوئ له مهلت ورکړو او هغوئ به زیاتے کولو، بیا ما هغوئ را ونیول

وَاِلَیَّ الْمَصِیْرُ ﴿٤٨﴾ قُلْ یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ اِنَّمَاۤ اَنَا لَكُمْ

او زما طرف ته دی | بیرته راګرځیدل | وواېه | اے خلقو! | بیشکه (چه) | زهٔ | تاسو دَ پاره

او هم زما طرف ته (دَ ټولو) واپس راتلل دی۔ وواېه چه اے خلقو! زهٔ خو تاسو دَ پاره صفا صفا

نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ

ویروونکے یم | ښکاره | پس کوم خلق چه | ایمان راوړی | او عملونهٔ وکړل | نیک | دوی له

ویروونکے یم۔ نو چا چه ایمان راوړے دے او دَ نیکئ کارونه کوی نو هغوی

مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِیْمٌ ﴿٥٠﴾ وَالَّذِیْنَ سَعَوْا فِیْۤ اٰیٰتِنَا

بخښنه ده | او روزی | دَ عزت | او هغه خلق | کوم چه کوشش وکړو | زمونږ په آیتونو کښے

اجر بخښنه او دَ عزت روزی ده او څوک چه زمونږ دَ نخښو په حقله دَ هغے دَ عاجزه کولو

مُعٰجِزِیْنَ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِیْمِ ﴿٥١﴾ وَمَاۤ اَرْسَلْنَا

دَ عاجزه کولو | هم دا دی | اهل | دَ دوزخ | او نهٔ دے | لیږلے مونږ

کوششونه کوی، نو هم دغه کسان دوزخیان دی۔ او مونږ له تا نه وړاندې چه کوم

مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّلَا نَبِیٍّ اِلَّاۤ اِذَا تَمَنّٰۤی اَلْقَی

له تا نه وړاندې | څوک | رسول | او نهٔ څوک نبی | مګر هر کله چه | هغه قرأت کوی | نو غورزوی

رسول یا نبی رالیږلے دے هر کله چه هغهٔ دَ الله تعالیٰ حکمونه لوستل او آوروَل دی نو شیطان

الشَّیْطٰنُ فِیْۤ اُمْنِیَّتِهٖ ۚ فَیَنْسَخُ اللّٰهُ مَا یُلْقِی الشَّیْطٰنُ

شیطان (وسوسے) | دَ هغهٔ په قرأت کښے | پس لرے کړی | الله | هغه څهٔ چه | غورزوی | شیطان

دَ هغهٔ په لوستلو کښے (دَ کافرانو په زړونو کښے) وسوسه غورزولے ده۔ بیا الله تعالیٰ دَ شیطان وسوسے فنا کړی

ثُمَّ یُحْكِمُ اللّٰهُ اٰیٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ حَكِیْمٌ ﴿٥٢﴾ لِّیَجْعَلَ

بیا | مضبوطوی | الله | آیتونه خپل | او الله | پوهه | دَ حکمت خاوند دے | چه جوړ کړی

بیا الله تعالیٰ خپل آیتونه مضبوط کړی۔ او الله تعالیٰ په هر خبره پوهه دَ حکمت خاوند دے۔ او دا (هر څهٔ)

مَا یُلْقِی الشَّیْطٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِیْنَ فِیْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ

هغه څهٔ | چه غورزوی | شیطان | یو آزمینښت | هغو دَ پاره چه | په زړونو دَ هغوی کښے | مرض دے

ځکه (کیږی) چه الله تعالیٰ دَ شیطان غورزولے وسوسه یو آزمینښت وګرځوی دَ هغه خلقو دَ پاره چه دَ هغوی په زړونو کښے مرض دے

وَّالْقَاسِیَةِ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِیْنَ لَفِیْ شِقَاقٍۭ بَعِیْدٍ ﴿٥٣﴾

او سخت دی | دَ هغوی زړونه | او بیشکه | ظالمان | په مخالفت کښے دی | ډیر لرے

او زړونه ئے سخت شوی دی او بیشکه چه ظالمان په ډیر درون مخالفت کښے (بوخت) پراته دی

وَّلِیَعْلَمَ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ

او چه پوهه شی | کوم خلق چه | ورکړے شوے دے | علم | چه هغه (حکم) | حق دے | ستا دَ رب له طرفه

او چه کوم خلقو ته علم ورکړے شوے دے چه هغوی بنه پوهه شی چه دا ستا دَ رب له طرفه حق دے

فَيُؤْمِنُوا بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ

بیا دوی ایمان راوړی | په هغه | بیا ټینګ شی | ده ته | د دوی زړونه | او بیشکه | الله | هدایت کوونکے دے

پس هغوی په دے ایمان راوړی او د هغوی زړونه د الله تعالیٰ په وړاندې ټینګ شی او بیشکه الله تعالیٰ مؤمنانو ته

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٥٤ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ

هغه خلقو ته | چه ایمان راوړی | سمے لارے ته | او همیشه به وی | کوم خلق چه

د نیغ لارے طرف ته هدایت کوی . او کوم خلق چه کافران دی

كَفَرُوْا فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

کافران دی | په شک کښے | د دے په نسبت | تر دے چه | راشی په دوی بانډے | قیامت | ناګهانه

هغوی به د قرآن په معامله کښے همیشه په شک کښے پراته وی تر دے چه ناګهانه به پرے قیامت راشی

اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيْمٍ ۝٥٥ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ۭ

یا راشی په دوی بانډے | عذاب | د ورځے | سپیره | حکومت به | په دغه ورځ | د الله وی

یا د شپیرے (بے برکته) ورځے عذاب به ئے په سر راشی . حکومت به په دغه ورځ صرف د الله تعالیٰ وی

يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۭ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

دے به فیصله وکړی | د دوی په مینځ کښے | پس کوم خلق چه | ایمان راوړی | او عملونه ئے وکړل | نیک

هغه به د خلقو ترمینځه فیصله وکړی ، پس هغه خلق چه ایمان راوړی او هغوی نیک عمل وکړل ،

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ۝٥٦ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰۗىِٕكَ

(وی به) په باغونو کښے | د نعمت | او کوم خلق چه | کافران دی | او دوی دروغ وګڼل | زمونږ آیتونه | پس هم داوله ده

هغوی به د نعمت په باغونو کښے وی . او هغه خلق کوم چه کفر وکړو او زمونږ آیتونه ئے دروغ وګڼل ، هغو خلقو د پاره

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝٥٧ۧ وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ع۷ ۱۴

په دوی پاره | عذاب دے | سپکوونکے | او کوم خلق چه | هجرت وکړو | په لاره کښے | د الله

سپکوونکے عذاب مقرر دے . او هغه خلق کوم چه د الله تعالیٰ په لاره کښے هجرت وکړو

ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ مَاتُوْا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ

بیا ووژلے شول | یا مړه شول | خامخا به رزق ورکړی دوی ته | الله | رزق | ښه | او بیشکه الله

بیا هغوی ووژلے شول یا مړه شول نو الله تعالیٰ به هغوی له خامخا ښه رزق ورکړی او (یاد ساتئ چه) بیشکه

لَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝٥٨ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ۭ

خامخا هم دے | ډیر ښه | رزق ورکوونکے دے | خامخا هغه به داخل کړی دوی | داسے ځائے ته | چه هغه به دوی خوښ کړی

الله تعالیٰ ښه روزی رسان دے . هغه به هغوی یقیناً په داسے ځائے کښے داخل کړی کوم چه به هغوی خوښ کړی

وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ۝٥٩ ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ

او بیشکه الله | پوهه | برد بار دے | دا | او څوک چه | سختی وکړی | په مثل د هغے

او الله تعالیٰ بیشکه (د هغوی د حال نه) واقف او برد بار دے . دا او څوک چه د زیاتی صرف دومره بدله واخلی څومره

مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

چه ځورول شوی وي | په دی | بيا | ظلم وشو په هغه | نو ضرور به مدد وکړي د هغه | الله | بیشکه | الله

چه ده ته سره زياتے شوے وي او بيا (دوباره) په ده زياتے وشي نو الله تعالی به ضرور د ده مدد کوي بیشکه الله تعالی

لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ

معاف کوونکے | بخښونکے دے | دا | ځکه چه | الله | داخلوي | شپه | په ورځ کښے

ډير معاف کوونکے او بخښونکے دے ۔ دا په دے وجه چه الله تعالی شپه په ورځ کښے او

وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٦١﴾

او داخلوي | ورځ | په شپه کښے | او بیشکه | الله | آوريدونکے | ليدونکے دے

ورځ په شپه کښے داخلوي ۔ او بیشکه چه الله تعالی هر څه آوري هر څه ويني ګوري

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ

دا | ځکه چه | الله | رښتينے دے | او بیشکه | کوم لره چه | دوی بلی

دا امداد به ځکه (هم) کيږي چه صرف الله تعالی حق دے او دا (کافران) چه د الله تعالی نه سيوا

مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٦٢﴾

سيوا د الله نه | هغه دروغ دي | او بیشکه | هم الله دے | عاليشان | ډير لوئے

کوم معبودان بلی هغه باطل دي او په دے کښے شک نشته چه الله تعالی اوچت دے لوئے دے ۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۫ فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ

آيا ته نه وينے | چه بیشکه الله | نازل کړے | له آسمان نه | اوبه | پس شي | زمکه

آيا تا دا نه دي کتلي چه الله تعالی د بره نه اوبه راورولی نو په هغے باندي زمکه

مُخْضَرَّةً ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿٦٣﴾ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

شنه | بیشکه الله | مهربان | خبردار دے | هم د هغه دی څه چه | په آسمانونو کښے دی

تکه شنه شي ، بیشکه چه الله تعالی ډير مهربان په هر څه خبر دے. څه چه په آسمانونو کښے دی

ع ۸ ۷ ۱۵ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٦٤﴾ اَلَمْ تَرَ

او څه چه | په زمکه کښے دی | او بیشکه | الله | هم دے دے | بے نيازه | ستائيلے شوے | آيا نه دي کتلی تا

او څه چه په زمکه کښے دی ټول د الله تعالی مال دے او الله تعالی بے نيازه او د هر تعريف قابل دے آيا تا دے ته نه دی

اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ

چه بیشکه الله | تابع کړل ستاسو | څه چه په زمکه کښے دي | او کشتۍ | چه روانے دی | په درياب کښے

کتلی چه الله تعالی د زمکے (ټول) څيزونه ستاسو تابع کړي دي او کشتۍ هم چه د هغه په حکم سره په درياب

بِاَمْرِهٖ ؕ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ

د ده په حکم | او هغه را ټينګ کړے دے | آسمان | له دے نه چه راپريوزی | په زمکه باندي | مګر د ده په حکم

کښے چليږي او هم هغه آسمان ټينګ کړے دے چه په زمکه را نه غورزيږي مګر د هغه په حکم سره

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ

بیشکه الله | په خلقو باندې | ډیر مهربان | رحم کوونکے دے | او هم هغه دے | کوم چه | ژوندی کړی تاسو

بیشکه الله تعالیٰ په بنیادمو باندې ډیر زیات مهربان رحم کوونکے دے. او الله هغه ذات دے کوم چه تاسو (یې) پیدا کړی

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾

بیا به مړه کړی تاسو | بیا به | ژوندی کړی تاسو | بیشکه | بنیادم | خامخا ناشکره دے

بیا به درباندې مرګ راولی، بیا به مو (سر دوباره) ژوندی کړی خو په دې کښې شک نشته چه انسان ډیر ناشکره دے

لِّكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ

د هر یو اُمت د پاره | مونږ مقرر کړی ده | یو طریقه د عبادت | چه دوی عمل کوونکی دی په هغې | پس جګړه دې نه کوی دوی تا سره

مونږ د هر اُمت د پاره (د عبادت) طریقې مقرر کړے په کوم چه هغوی روان دی نو دوی له پکار نه دی چه

فِي الْأَمْرِ ۚ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾ وَإِن

په دې معامله کښې | او بله (خلق) | د خپل رب طرف ته | بیشکه ته | خامخا په سمه لاره یې. | او که چرې

تاسره په دې باره کښې جګړه کوی، او ته خلکو اوسه دوی د خپل رب طرف ته رابله بیشکه ته په سمه لاره یې، او

جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ

جګړه کوی دوی تاسره | نو ووایه | چه الله | ښه پوهه دے | په هغه څه | چه تاسو یې کوئ | الله به | فیصله وکړی

که دوی تاسره جګړے کوی نو دوی ته ووایه چه څه تاسو کوئ الله تعالیٰ د هغې نه ښه واقف دے. الله تعالیٰ به ستاسو

بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ

ستاسو په مینځ کښې | په ورځ | د قیامت | په هغه څه کښې چه تاسو په هغې کښې | اختلاف کوئ | آیا تاسو ته معلوم نه دی

تر مینځه په هغې خبرو کښې په کومو کښې چه تاسو اختلاف کوئ د قیامت په ورځ فیصله وکړی، آیا تاسو ته

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ

چه هم الله | پوهه دے | په هغه څه چه په آسمانونو کښې دی | او زمکه کښې دی | بیشکه دا (قول)

پوهیږئ چه په آسمانونو او زمکه کښې څه دی، هغه د الله تعالیٰ په علم کښې دی، دا ټولے خبرې په کتاب

فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ

په کتاب کښې (درج) دی | بیشکه دا | الله د پاره | آسان دی | او | دوی عبادت کوی

(لوح محفوظ) کښې (درج) دی، بیشکه دا خبره الله تعالیٰ د پاره ډیره آسانه ده، او (دا خلق) د الله تعالیٰ نه

مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا

سیوا د الله نه | د هغه څیز چه | نه دے نازل کړے | د هغې | (الله څه) دلیل | او هغه (څیز)

سیوا د هغو عبادت کوی د څه په حق کښې چه الله تعالیٰ څه دلیل نه دے نازل کړے او نه دوی ته

لَيْسَ لَهُم بِهِ عِلْمٌ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا

د کوم چه نشته دوی ته | علم | او نشته دے د ظالمانو | (څوک) مددګار | او هر کله

د دې څه علم شته، او د ظالمانو د پاره څوک مددګار نشته، او هر کله چه

تُتۡلٰى عَلَيۡهِمۡ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعۡرِفُ فِىۡ وُجُوۡهِ الَّذِيۡنَ

لوستلے شي | په دوی باندې | زمونږ آيتونه | واضح | نو پيژنے ته | په مخونو | د هغو خلقو چې

دوئ ته زمونږ ښکاره آيتونه لوستلے شي ، نو ته د کافرانو په مخونو باندې د خفګان

كَفَرُوا الۡمُنۡكَرَ ؕ يَكَادُوۡنَ يَسۡطُوۡنَ بِالَّذِيۡنَ يَتۡلُوۡنَ

کافران دي | ناخوښي | نژدے کېږي دوی | (چې) حمله وکړي | په هغو چې | لولي

بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ

بینا دے | هغه پوهیږي | څه چه | دَ دوی په مخکښې دی | او څه چه | دَ دوی نه وروستو دی

ډیر ښه وینی کوری ، هغه ته دَ دوی وړاندې وروستو هر څه معلوم دی

وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

او طرف دَ الله ته | بیرته ګرځولے شی | (ټول) کارونه | اے | خلقو ! | چه ایمان مو راوړے دے

او ټول کارونه به دَ الله تعالیٰ طرف ته واپس ګرځولے شی. اے د ایمان خاوندانو !

ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ

رکوع کوئ | او سجده کوئ | او عبادت کوئ | دَ خپل رب | او کوئ | نیکی

دَ هغهٔ په وړاندې ټیټ شئ او سجده کوئ او دَ خپل رب عبادت کوئ او دَ نیکئ کارونه کوئ

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۩ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ

چه تاسو | نجات بیا مومئ | او جهاد کوئ | دَ الله په لاره کښې | (لکه چه) حق دے دَ دهٔ دَ جهاد

چه تاسو نجات بیا مومئ. او دَ الله تعالیٰ په لار کښې داسے کوشش کوئ لکه څنګه چه په حقه سره پکار دے

هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ

دهٔ غوره کړئ تاسو | او نهٔ ده ایښے | په تاسو | (په باره دَ) دین کښې | (څهٔ) تنګی

هغهٔ تاسو له عزت درکړو او په تاسو ئے دَ دین په حقله هیڅ قسم له تنګسیا رانهٔ وستله

مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۙ

هغه دین دے | ستاسو دَ پلار | ابراهیم | هغهٔ نام ایښے ده ستاسو | مسلمان

تاسو دَ خپل پلار ابراهیم په ملت (قائم اوسیږئ) ، هغهٔ په تاسو دَ مسلمانانو نام ایښے دے ۔

مِنْ قَبْلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ

له دے نه وړاندې | او په دے (قرآن) کښې | چه وی | رسول | ګواه | په تاسو باندې

پخواهم او اوس په دے (قرآن) کښے هم ، دَ پاره دَدے چه رسول په تاسو باندې ګواه شی

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

او یئ تاسو | ګواهان | په خلقو باندې | پس قائم کوئ | مونځ

او تاسو په نورو خلقو باندې ګواهان شئ ، نو همیشه دَ مونځ پابندی کوئ

وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ

او ورکوئ | زکوٰة | او مضبوط ونیسئ | الله | هم هغه دے

او زکوٰة ورکوئ ، او (د) الله (حکمونه) مضبوط ونیسئ ۔ هغه ستاسو

مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

ستاسو کارساز | پس څومره ښهٔ | آقا | او څومره ښهٔ | مددګار دے

مالک دے ، نو څومره ښهٔ آقا او څومره ښهٔ پوخ مددګار دے ۔

السجدة عند الشافعي

ع ١٠